Ročník 2014

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 135 **Rozeslána dne 31. prosince 2014** **Cena Kč 128,–**

OBSAH:

342. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, ve znění pozdějších předpisů

342

VYHLÁŠKA

ze dne 19. prosince 2014,

kterou se mění vyhláška č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo dopravy stanoví podle § 91 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/ /1999 Sb., ve znění zákona č. 103/2004 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 297/2009 Sb., zákona č. 152/2011 Sb. a zákona č. 239/2013 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, ve znění vyhlášky č. 99/2003 Sb., vyhlášky č. 9/2006 Sb. a vyhlášky č. 83/2012 Sb., se mění takto:

1. V nadpise části první se slova „§ 45 odst. 6“ nahrazují slovy „§ 45 odst. 4“.

2. § 1 včetně nadpisu zní:

„§ 1

Rozsah a způsob měření emisí

(1) U vozidla se zážehovým motorem s neřízeným emisním systémem nebo s neřízeným emisním systémem s katalyzátorem se při měření emisí provádí

a) vizuální kontrola skupin a dílů ovlivňujících tvorbu emisí škodlivin výfukových plynů zaměřená na úplnost a těsnost palivové, zapalovací, sací a výfukové soustavy a těsnost motoru; kontrola ostatních zařízení určených ke snižování emisí škodlivin (odvětrání motoru, recirkulace výfukových plynů apod.) se provádí v rozsahu stanoveném výrobcem vozidla,

b) u motoru zahřátého na provozní teplotu kontrola otáček volnoběhu, obsahu CO a uhlovodíků HC při volnoběžných otáčkách, pokud výrobce vozidla nestanoví jinak,

c) kontrola stejných parametrů jako při volnoběhu při zvýšených otáčkách v rozmezí 2500 až 2800 min^{-1}, pokud výrobce nestanoví jinak, a

d) porovnání výsledků kontroly a naměřených hodnot se stavem a hodnotami stanovenými výrobcem vozidla; pokud výrobce tyto hodnoty nestanoví, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1 k této vyhlášce.

(2) U vozidla se zážehovým motorem s řízeným emisním systémem s katalyzátorem se při měření emisí provádí

a) vizuální kontrola v rozsahu jako u vozidla s neřízeným emisním systémem, rozšířená o kontrolu stavu katalyzátoru, stavu sondy lambda, přídavných nebo doplňkových systémů ke snižování emisí a příslušné elektroinstalace,

b) kontrola funkce řídicího systému motoru, čtení paměti závad pomocí diagnostického zařízení v rozsahu a způsobem předepsaným výrobcem vozidla, u vozidla s palubním diagnostickým systémem EOBD nebo OBD kontrola funkce řídicího systému motoru, čtení paměti závad pomocí diagnostického zařízení v rozsahu a způsobem předepsaným výrobcem vozidla, nebo kontrola funkce palubního diagnostického systému EOBD nebo OBD v rozsahu a způsobem předepsaným v instrukcích ministerstva oznámených ve Věstníku dopravy,

c) u motoru zahřátého na provozní teplotu kontrola otáček volnoběhu a obsahu CO ve volnoběhu, obsahu CO a součinitele přebytku vzduchu lambda při zvýšených otáčkách v rozmezí 2500 až 2800 min^{-1}, pokud výrobce vozidla nestanoví jinak, a

d) porovnání výsledků kontroly a naměřených hodnot se stavem a hodnotami stanovenými výrobcem vozidla; pokud výrobce tyto hodnoty nestanoví, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1 k této vyhlášce.

(3) U vozidla se vznětovým motorem s neřízeným systémem se při měření emisí provádí

a) vizuální kontrola skupin a dílů ovlivňujících tvorbu emisí škodlivin výfukových plynů zaměřená na úplnost a těsnost palivové, sací a výfukové soustavy a těsnost motoru; kontroluje se stav a případně i funkce přídavných zařízení ke snižování škodlivých emisí způsobem předepsaným výrobcem vozidla,

b) u motoru zahřátého na provozní teplotu kontrola volnoběžných otáček motoru, pravidelnosti chodu motoru při volnoběžných otáčkách, maximálních otáček (kontrola regulátoru) a měření kouřivosti motoru metodou volné akcelerace a

c) porovnání výsledků kontroly a naměřených hodnot se stavem a hodnotami stanovenými výrobcem vozidla; pokud výrobce tyto hodnoty nestanoví, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1 k této vyhlášce.

(4) U vozidla se vznětovým motorem s řízeným systémem se při měření emisí provádí

a) vizuální kontrola skupin a dílů ovlivňujících tvorbu emisí škodlivin výfukových plynů zaměřená na úplnost a těsnost palivové, sací a výfukové soustavy a těsnost motoru; kontroluje se stav a případně i funkce přídavných zařízení ke snižování škodlivých emisí způsobem předepsaným výrobcem vozidla,

b) kontrola funkce řídicího systému motoru pomocí diagnostického zařízení v rozsahu a způsobem předepsaným výrobcem vozidla, u vozidla s palubním diagnostickým systémem EOBD nebo OBD kontrola funkce řídicího systému motoru, čtení paměti závad pomocí diagnostického zařízení v rozsahu a způsobem předepsaným výrobcem vozidla, nebo kontrola funkce palubního diagnostického systému EOBD nebo OBD v rozsahu a způsobem předepsaným v instrukcích ministerstva oznámených ve Věstníku dopravy,

c) u motoru zahřátého na provozní teplotu kontrola volnoběžných otáček motoru, pravidelnosti chodu motoru při volnoběžných otáčkách, maximálních otáček a měření kouřivosti motoru metodou volné akcelerace a

d) porovnání výsledků kontroly a naměřených hodnot se stavem a hodnotami stanovenými výrobcem vozidla; pokud výrobce tyto hodnoty nestanoví, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1 k této vyhlášce.

(5) U vozidla s motorem na pohon plynným palivem například LPG, CNG, H_2 se při měření emisí provádí

a) kontrola v rozsahu předepsaném pro daný druh motoru, včetně příslušných měření podle odstavců 1 až 4, a

b) kontrola stavu, zástavby, těsnosti, plynového zařízení, u řízených systémů včetně kontroly řídicího systému.

(6) U vozidla s vícepalivovým pohonem se při měření emisí provádí

a) měření hodnot a porovnání výsledků kontroly a naměřených hodnot složek výfukového plynu v rozsahu s hodnotami předepsanými výrobcem vozidla v případě, že tento pohon je z výroby vozidla, a

b) měření hodnot a porovnání výsledků kontroly a naměřených hodnot složek výfukového plynu v rozsahu pro základní palivo a pro palivo schválené při přestavbě vozidla v rozsahu pro základní palivo s hodnotami předepsanými výrobcem; pokud výrobce tyto hodnoty nestanoví, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1 k této vyhlášce.

(7) Při měření emisí se kontroluje i soulad vozidla s technickým průkazem vozidla, byl-li již vystaven. Ověřují se identifikační údaje vozidla a motoru a štítky na vozidle. Nesoulad evidenčních údajů v dokladech vozidla se skutečným stavem se zaznamená do poznámky protokolu o měření emisí.

(8) Konkrétní postupy při měření emisí se řídí předpisy výrobce vozidla nebo výrobce emisního systému. Pokud nejsou stanoveny, postupuje se podle postupů uvedených v instrukcích ministerstva oznámených ve Věstníku dopravy.

(9) Přípustné hodnoty obsahu plynných složek emisí a kouřivosti ve výfukových plynech motoru jsou stanoveny výrobcem vozidla. Pokud výrobce tyto hodnoty nestanovil, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1 k této vyhlášce.“.

3. § 2 včetně nadpisu zní:

„§ 2

Přístroje a zařízení používané k měření emisí

(1) Stanice měření emisí pro vozidla poháněná zážehovými motory musí být vybavena nejméně těmito přístroji a zařízeními:

a) přístrojem na měření otáček motoru,
b) přístrojem na měření teploty motoru,
c) přístrojem pro měření emisí výfukových plynů zážehových motorů schváleného typu a
d) přístrojem pro kontrolu funkce řídicích jednotek emisního systému a komunikaci s nimi (tester řídicích systémů motoru); týká se jen stanice měření emisí měřící emise motorů vozidel s řízeným emisním systémem.

(2) Stanice měření emisí pro vozidla poháněná vznětovými motory musí být vybavena nejméně těmito přístroji a zařízeními:

a) přístrojem na měření otáček motoru,
b) přístrojem na měření teploty motoru,
c) přístrojem k měření kouřivosti vznětových motorů (opacimetrem) schváleného typu a
d) testerem řídicích systémů vznětového motoru; týká se jen stanice měření emisí měřící emise motorů vozidel s řízeným emisním systémem.

(3) Stanice měření emisí pro vozidla poháněná motory na pohon plynným palivem například LPG, CNG, H_2 musí být v závislosti na druhu motoru (zážehový, vznětový) vybavena přístroji podle odstavce 1 nebo 2 a dále

a) přístrojem na zjišťování těsnosti plynového zařízení – detektorem přítomnosti uhlovodíkového plynu a
b) testerem řídicích systémů plynového pohonu; týká se jen stanice měření emisí měřící emise motorů vozidel s řízeným emisním systémem.

(4) Přístroje pro měření emisí musí odpovídat základním charakteristikám podle přílohy č. 2. Typy přístrojů pro měření emisí výfukových plynů zážehových motorů a přístroje k měření kouřivosti vznětových motorů určené pro stanice měření emisí musí být schváleny ministerstvem. Postupy pro schvalování přístrojů jsou uvedeny v příloze č. 3.

(5) Přístroje předepsané k měření emisí musí být metrologicky navázány[1]). Kalibraci těchto měřidel provádějí metrologická (servisní) střediska dodavatelů těchto přístrojů nebo firmy k této činnosti oprávněné nebo autorizované[1]). Lhůty kalibrace stanoví příloha č. 2.

4. V § 3 odst. 1 písm. a) se slova „logo měření emisí“ nahrazují slovy „ochrannou nálepku“.

5. V § 3 odst. 1 se na konci textu písmene e) doplňují slova „ , včetně výpisu z paměti závad a readiness kódů“.

6. V § 3 odst. 1 se písmena k) a l) zrušují.

Dosavadní písmena m) a n) se označují jako písmena k) a l).

7. § 4 se včetně nadpisu zrušuje.

8. § 5 včetně nadpisu zní:

„§ 5

Ochranná nálepka

(1) Ochranná nálepka osvědčuje, že protokol o měření emisí vydala stanice měření emisí, která je držitelem osvědčení podle § 24. Na protokol o měření emisí se ochranná nálepka umisťuje do jeho levého horního rohu.

(2) Provedení ochranné nálepky je uvedeno v příloze č. 6a k této vyhlášce.“.

9. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

Evidence vedené stanicí měření emisí

(1) Stanice měření emisí vede

a) evidenci provedených měření emisí a
b) evidenci ochranných nálepek.

(2) Evidence měření emisí se vede formou knihy evidence měření emisí a ochranných nálepek. Instrukce k vedení evidence, vzory formulářů knih evidencí a způsob číslování protokolů o provedených měřeních emisí oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(3) Protokoly o měření emisí, knihu evidence měření emisí a ochranných nálepek stanice měření emisí uchovává v písemné podobě po dobu nejméně 5 let.“.

10. § 7 se včetně nadpisu zrušuje.

11. V nadpise § 8, 13 a 14 se slova „§ 48 odst. 4“ nahrazují slovy „§ 48 odst. 5“.

12. V § 8 odstavec 4 zní:

„(4) Opakovanou technickou prohlídkou je technická prohlídka následující po předchozí technické prohlídce podle odstavce 1 písm. a), c), d), g) a h), nebo po předchozí kontrole technického stavu silničního vozidla podle zvláštního právního předpisu nebo jiné obdobné kontrole v jiném členském státě, při které byla na vozidle zjištěna vážná závada (stupně B) nebo nebezpečná závada (stupně C). Opakovaná technická prohlídka provedená do 30 kalendářních dnů od předchozí technické prohlídky se provede v rozsahu částečném, omezeném na kontrolu ústrojí, na kterém byla vážná nebo nebezpečná závada zjištěna, pokud není při prohlídce zjištěna jiná zjevná vážná nebo nebezpečná závada. Opakovaná technická prohlídka provedená za dobu delší než 30 kalendářních dnů od předchozí technické prohlídky se provede v plném rozsahu.“.

13. V § 8 odst. 7 se na konci druhé věty vkládají slova „na kontrolu souladu provedení a umístění identifikátorů vozidla například VIN, výrobní štítek v porovnání se schválenou databází a za účelem jejich dokumentace.“.

14. V § 8 se na konci odstavce 7 doplňují věty „Popis schválené databáze včetně stanovení jejího obsahu, podmínek její správy, zpřístupnění stanicím technické kontroly a schvalování obsahu ministerstvem, definice pojmů pro účely provádění evidenční kontroly jsou uvedeny v příloze č. 7. Podrobné podmínky zabezpečení této činnosti oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.“.

15. V § 12 odst. 2 písm. d) se na konci textu písmene za slovy „registrace vozidla“ slovo „a“ nahrazuje čárkou a za slovo „vzdálenosti“ se doplňují slova „číslo technického průkazu a barvu vozidla,“.

16. V § 14 odst. 7 se za slova „Policie České republiky“ vkládají slova začínající čárkou „Generální inspekce bezpečnostních sborů“.

17. Za § 14 se vkládá nový § 14a, který včetně nadpisu zní:

„§ 14a

Předávání údajů správci Informačního systému stanic technické kontroly provozovatelem stanice technické kontroly

(K § 48a odst. 4 zákona)

(1) Údaje dokumentující přítomnost vozidel na stanici technické kontroly jsou pořizovány v průběhu technické prohlídky. Jsou to snímky vozidla z místa konání technické prohlídky, které musí obsahovat pohled na vozidlo zpředu a boku, na vozidlo zezadu a opačného boku, na VIN umístěný na karoserii nebo rámu a výrobní štítek vozidla s VIN, pokud je jím vybaveno. Údaje jsou v reálném čase ukládány do sběrného zařízení, které je propojeno s Informačním systémem stanic technické kontroly (dále jen „CIS STK“) a umožňuje přenos těchto snímků do systému. Podrobnější popis obsahu snímků, technického vybavení k jejich pořizování a ukládání, rozhraní pro komunikaci s CIS STK a způsob přenosu dat s ohledem na rozvoj informačních technologií stanoví ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(2) Údaje o zahájení a provedení technické prohlídky se vkládají do systému automaticky pomocí čárových kódů přidělených kontrolnímu technikovi a konkrétnímu číslu protokolu prováděné technické prohlídky. Upřesnění způsobu vkládání těchto údajů s ohledem na rozvoj informačních technologií stanoví ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(3) Údaje o vozidlech, na kterých byla technická prohlídka provedena, a o závadách zjištěných v průběhu technické prohlídky se vkládají do systému automaticky prostřednictvím zápisu do aplikace CIS STK na základě údajů zjištěných z dokumentace předkládané k provedení technické prohlídky a záznamníku závad vyplněného v průběhu provedení technické prohlídky a výpisů z měřicích přístrojů pro provádění technických prohlídek. Upřesnění způsobu vkládání těchto údajů s ohledem na rozvoj CIS STK a informačních technologií stanoví ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(4) Údaje o kontrolních technicích provádějících technické prohlídky se předávají za účelem přiřazení kontrolního technika k provozovně stanice technické kontroly. Provozovatel stanice technické kontroly neprodleně předá údaje o zahájení nebo ukončení pracovního poměru kontrolního technika. Tyto údaje musí obsahovat jméno, příjmení a datum narození kontrolního technika, číslo osvědčení kontrolního technika, popřípadě číslo kontrolního technika určeného ke kontrole vozidel přepravujících nebezpečné věci z hlediska plnění požadavků stanovených zvláštním právním předpisem[2]) (dále jen „kontrolní technik vozidel k přepravě nebezpečných

věcí“), datum zahájení nebo ukončení pracovního poměru a na jaké provozovně pracuje (evidenční číslo provozovny). Upřesnění způsobu vkládání těchto údajů s ohledem na rozvoj CIS STK a informačních technologií stanoví ministerstvo ve Věstníku dopravy.“.

18. V § 16 odst. 3 se číslo „12 500“ nahrazuje číslem „10 600“, číslo „10 000“ se nahrazuje číslem „8 300“ a číslo „4 600“ se nahrazuje číslem „4 300“.

19. § 16a včetně nadpisu zní:

„§ 16a

Způsob a rozsah pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly

(K § 54 odst. 6 zákona)

(1) Způsob a rozsah pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly se určí na základě posouzení kapacitních potřeb správního obvodu a kapacit stanic technické kontroly. Výsledkem posouzení nesmí být překročení kapacitní potřeby technických prohlídek území okresu, který je součástí správního obvodu příslušného kraje a v němž má být uvažovaná stanice technické kontroly provozována o více než 20 %.

(2) Způsob výpočtu kapacitní potřeby správního obvodu a teoretické, provozní a skutečně využité kapacity kontrolních linek stanic technické kontroly je uveden v příloze č. 19. Rozsah pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly je překročen,

a) je-li součet teoretických, provozních nebo skutečně využitých kapacit provozovaných stanic technické kontroly příslušného druhu vozidel a teoretické kapacity nově uvažované stanice technické kontroly větší o více než 20 % kapacitních potřeb okresu nebo

b) tvoří-li rozdíl mezi kapacitní potřebou technických prohlídek příslušného druhu vozidel v okresu a součtem teoretických nebo provozních kapacit všech stanic technické kontroly v okresu méně než 60 % teoretické kapacity nově uvažované kontrolní linky stanice technické kontroly určené podle § 16 odst. 3, nebo

c) je-li součet provozních kapacit provozovaných stanic technické kontroly příslušného druhu vozidel a teoretické kapacity nově uvažované stanice technické kontroly větší než 20 % součtu skutečně využitých kapacit provozovaných stanic technické kontroly v okresu.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na stanice technické kontroly, které provádí pouze technické prohlídky vozidel Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany, Policie České republiky a Bezpečnostní informační služby.“.

20. V § 17 odst. 1 zní:

„(1) Před zahájením provozu stanice technické kontroly zabezpečí její provozovatel kalibraci měřidel, závěrečnou expertízu o splnění všech podmínek k provozování stanice technické kontroly vypracovanou osobou určenou ministerstvem a vyhotoví popis vnitřní organizační struktury, systému vnitřní kontroly a systému řízení jakosti pro provádění technických prohlídek. Obsah popisu vnitřní organizační struktury, systému vnitřní kontroly a systému řízení jakosti pro provádění technických prohlídek uvede ministerstvo ve Věstníku dopravy.“.

21. V nadpise § 19 se za slovo „získání“ vkládají tučně slova „a prohlubování“.

22. V nadpise § 19 a 20 se slova „§ 62 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 62 odst. 3“.

23. V § 19 odst. 1 se za slovo „základního“ vkládají slova „a prohlubovacího“.

24. V § 19 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Cílem prohlubovacího kurzu je seznámit kontrolní techniky

a) s novými poznatky o konstrukci, provedení, s typickými závadami konstrukčních celků kontrolovaných vozidel a vozidel nově zaváděných do provozu,

b) s novými postupy pro kontrolu technického stavu kontrolovaných vozidel,

c) s novými přístroji a pomůckami, s jejich využitím v podmínkách stanice technické kontroly,

d) s novými mezinárodními a národními předpisy, které se vztahují k činnosti stanice technické kontroly, a

e) se závadami v činnosti stanic technické kontroly a kontrolních techniků zjištěnými při výkonu státního odborného dozoru.“.

25. Za § 19 se vkládá nový § 19a, který včetně nadpisu zní:

„§ 19a

Rozsah odborných znalostí a učební osnova výuky teoretické přípravy a praktického výcviku k získání a prohlubování odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí

(K § 59b odst. 8 zákona)

(1) Rozsah odborných znalostí kontrolního technika vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí obsahuje učební osnova základního a prohlubovacího kurzu, která je uvedena v příloze č. 13a této vyhlášky.

(2) Cílem výuky teoretické přípravy a praktického výcviku základního kurzu je seznámit kontrolní techniky vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí

a) s právními předpisy upravujícími všeobecná ustanovení a ustanoveními týkající se nebezpečných látek a předmětů podle zvláštního právního přepisu[2]),
b) s právními předpisy, které se týkají druhů dopravních prostředků, určené k přepravě nebezpečných věcí, požadavky na konstrukci a schvalování těchto vozidel a odpovědností kontrolního technika a s právními a ekonomickými důsledky jeho činnosti,
c) s vlivem změn technického stavu vozidla na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, na životní prostředí a ekonomiku provozu vozidla,
d) s praktickým výkonem kontrolní činnosti na kontrolních linkách pro jednotlivé druhy vozidel a se správným hodnocením zjišťovaného technického stavu vozidla,
e) se značením těchto vozidel, dokladů předepsaných pro provoz a schvalování technické způsobilosti a
f) s vedením agendy spojené s činností stanice technické kontroly provozující kontrolu technického stavu vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů.

(3) Cílem prohlubovacího kurzu je seznámit kontrolní techniky vozidel k přepravě nebezpečných věcí

a) s novými předpisy v oblasti požadavků na konstrukci a označení dopravních prostředků a schvalování technické způsobilosti vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů a
b) s novými poznatky o konstrukci, provedení, s typickými závadami konstrukčních celků kontrolovaných vozidel a vozidel nově zaváděných do provozu určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů.

(4) Cílem mimořádného kurzu je seznámit kontrolní techniky vozidel k přepravě nebezpečných věcí s mimořádnou změnou zvláštního právního předpisu[2]), která má okamžitý dopad na požadavky a konstrukci schvalování vozidel přepravující nebezpečné věci, které vstoupí v platnost mimo obvyklou dvouletou změnu dohody ADR.“.

26. § 20 včetně nadpisu zní:

„§ 20

Organizování a hodnocení závěrečné zkoušky z odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek a zkušební řád

(K § 62 odst. 3 zákona)

(1) Závěrečnou zkouškou odborné způsobilosti prokazuje kontrolní technik znalosti odpovídající cílům základního a prohlubovacího kurzu podle § 19 odst. 2 a 3.

(2) Závěrečná zkouška odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek v základním kurzu se skládá z písemného testu, praktické a ústní zkoušky.

(3) Závěrečná zkouška odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek v prohlubovacím kurzu se skládá z písemného testu. Pokud není splněn alespoň na 90 %, následuje ústní zkouška.

(4) Písemným testem prokazuje kontrolní technik znalosti

a) právních předpisů upravujících činnost stanice technické kontroly, provádění technické prohlídky, kontroly a hodnocení technického stavu vozidla, podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích,
b) základního technického názvosloví a agendy spojené s činností stanice technické kontroly,
c) metrologického zabezpečení v České republice a ve stanici technické kontroly a
d) konstrukce, obsluhy a údržby měřidel a techno-

logických zařízení používaných při technické prohlídce.

(5) Praktickou a ústní zkouškou prokazuje kontrolní technik znalosti a dovednosti při používání měřidel a technologických zařízení se zaměřením na správnost vyhodnocení měření a praktického provádění technické prohlídky na kontrolní lince a na správné hodnocení technického stavu vozidla.

(6) Postup při závěrečné zkoušce odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek je uveden v příloze č. 13 této vyhlášky.

27. Za § 20 se vkládá nový § 20a, který včetně nadpisu zní:

„§ 20a

Organizování a hodnocení závěrečné zkoušky z odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a zkušební řád

(K § 59b odst. 8 zákona)

(1) Závěrečnou zkouškou odborné způsobilosti prokazuje kontrolní technik vozidel k přepravě nebezpečných věcí znalosti odpovídající cílům základního a prohlubovacího kurzu podle § 19a odst. 2 a 3.

(2) Závěrečná zkouška odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí se skládá z písemného testu a ústní zkoušky.

(3) Písemným testem prokazuje kontrolní technik vozidel k přepravě nebezpečných věcí znalosti

a) právních předpisů upravujících všeobecná ustanovení a ustanovení týkající se nebezpečných látek a předmětů, provádění technické prohlídky, kontroly a hodnocení technického stavu vozidla určeného k přepravě nebezpečných věcí, podmínek provozu těchto vozidel na pozemních komunikacích a

b) právních předpisů upravujících a týkajících se dopravních prostředků a předmětů určených k přepravě nebezpečných věcí, požadavků na konstrukci a schvalování těchto vozidel, základního technického názvosloví a agendy spojené s činností stanice technické kontroly.

(4) Ústní zkouškou prokazuje kontrolní technik vozidel k přepravě nebezpečných věcí znalosti a dovednosti při používání měřidel a technologických zařízení se zaměřením na správnost vyhodnocení měření a praktického provádění technické prohlídky na kontrolní lince a na správné hodnocení technického stavu vozidla se zaměřením na konkrétní druhy dopravních prostředků z hlediska jejich konstrukce a použití, značení těchto vozidel, dokladů předepsaných pro provoz a schvalování technické způsobilosti.

(5) Postup při závěrečné zkoušce odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí je uveden v příloze č. 13b této vyhlášky.“.

28. V nadpise ustanovení § 21 se slova „§ 60 odst. 3“ nahrazují slovy „§ 60 odst. 4“.

29. Za § 21 se vkládá nový § 21a, který včetně nadpisu zní:

„§ 21a

Profesní osvědčení kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí

(K § 59b odst. 8 zákona)

Vzor profesního osvědčení kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí je uveden v příloze č. 14a této vyhlášky.“.

30. V nadpise ustanovení § 22 se slova „§ 63 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 63 odst. 6“.

31. Ve společném nadpise v ustanovení § 23 a 24 se slova „§ 66 odst. 3“ nahrazují slovy „§ 66 odst. 4“.

32. V § 23 odstavec 1 zní:

„(1) Před zahájením provozu stanice měření emisí zabezpečí její provozovatel kalibraci měřidel, závěrečnou expertízu o splnění všech podmínek k provozování stanice měření emisí a vyhotoví popis organizační struktury a systému řízení pro zajištění měření emisí. Obsah popisu organizační struktury a systému řízení pro zajištění měření emisí uvede ministerstvo ve Věstníku dopravy.“.

33. V nadpisu § 25 se za slovo „získání“ tučně vkládají slova „a prohlubování“.

34. Ve společných nadpisech v ustanovení § 25 a 26 se slova „§ 71 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 71 odst. 3“.

35. V § 25 odst. 1 se za slovo „základního“ vkládají slova „a prohlubovacího“.

36. V § 25 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Cílem prohlubovacího kurzu je seznámit mechanika

a) s novými poznatky o konstrukci, provedení, typických závadách emisních systémů kontrolovaných vozidel a vozidel nově zaváděných do provozu,
b) s novými metodickými postupy pro měření emisí kontrolovaných vozidel,
c) s novou diagnostickou technikou a možnostmi jejího využívání v podmínkách stanice měření emisí,
d) s novými mezinárodními a národními předpisy, které se vztahují k činnosti stanice měření emisí, a
e) se závadami v činnosti stanic měření emisí zjištěnými při výkonu státního odborného dozoru.“.

37. V § 26 odst. 1 se slovo „cíli“ nahrazuje slovem „cílům“, za slovo „základního“ se vkládají slova „a prohlubovacího“ a slova „§ 25 odst. 2“ se nahrazují slovy „§ 25 odst. 2 a 3“.

38. V příloze č. 1 části A se bod 3 zrušuje.

39. V příloze č. 1 části B se v nadpisu bodu 1 slovo „naftové“ zrušuje.

40. V příloze č. 1 části B bodu 1 písmeno b) včetně poznámky zní:

„b) u vozidel vyrobených od 1. ledna 1981 hodnotu korigovaného součinitele absorpce X_L stanovenou pro kontrolovaný typ vozidla při jeho homologační zkoušce

$$k \leq X_L$$

Poznámka: Hodnota korigovaného součinitele absorpce X_L (m^{-1}) je uváděna na štítku vozidla, v dílenské dokumentaci k vozidlu a v technickém průkazu vozidla.“.

41. V příloze č. 1 části B se bod 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení bodu 1.

42. V příloze č. 2 části A se body 3 a 4 zrušují.

Dosavadní body 5 až 7 se označují jako body 3 až 5.

43. V příloze č. 2 části A se body 4 a 5 zrušují.

44. V příloze č. 2 části B se text „Kromě opacity, vyjádřené součinitelem absorpce, musí přístroj měřit otáčky motoru, dobu akcelerace motoru a teplotu motoru.“ nahrazuje textem „Kromě opacity, vyjádřené součinitelem absorpce, musí přístroj měřit otáčky motoru a teplotu motoru podle části A bodů 1 a 2 této přílohy a dobu akcelerace motoru.“.

45. V příloze č. 2 se doplňuje část C, která zní:

„C.

Společné přístroje pro měření emisí motorů

1.

Přístroj pro kontrolu funkce řídicích jednotek emisních systémů a komunikaci s nimi

Přístroj musí umožňovat komunikaci s řídicí jednotkou systému řízení motoru v rozsahu stanoveném výrobcem vozidla nebo emisního systému. Přístroj musí být připojitelný k řídicímu systému motoru takovým způsobem, aby při jeho použití nedošlo k samovolnému vymazání paměti závad nebo k záznamu závad z důvodu připojení přístroje. Přístroj musí podporovat přenos kontrolovaných hodnot za účelem vydání protokolu o měření emisí v reálném čase.

2.

Přístroj (detektor) na zjišťování přítomnosti uhlovodíkového plynu

Přenosný přístroj je určen k detekci místa úniku uhlovodíkového plynu z plynové soustavy vozidla. Jeho čidlo musí být schopno indikovat přítomnost plynu již při koncentraci nižší než 10 % dolní meze výbušnosti uhlovodíkového plynu.

Lhůta kalibrace: podle předpisu výrobce přístroje.“.

46. Příloha č. 4 zní:

„Příloha č. 4 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Vzory protokolů o měření emisí

Vzor protokolu o měření emisí vozidla se zážehovým motorem s neřízeným systémem.

ochranná nálepka protokolu

LOGO firmy

SME č.
Tel.:
E-mail:

Název provozovatele:
(firma, obchodní rejstřík)
Sídlo firmy:
(ulice a čp., PSČ a město)

IČO:
DIČ:

PROTOKOL č.
o měření emisí vozidla se zážehovým motorem

Tovární značka:
Obchodní označení (typ):
Typ motoru:
Výrobní č. motoru *):
Stav počítače ujeté vzdálenosti (km):
Typ emisního systému:

Druh vozidla:
Kategorie vozidla:
Registrační značka:
Rok výroby:
Datum první registrace:
Druh paliva:

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

KONTROLA:

Výsledek vizuální kontroly:				
Výsledek kontroly těsnosti plynového zařízení **):				
Měřené parametry		Předepsané hodnoty	Naměřené hodnoty s palivem	
			základním	alternativním
Při volnoběhu	Otáčky [min^{-1}]			
	Obsah CO [%]			
	Obsah HC [ppm]			
Při zvýšených otáčkách	Otáčky [min^{-1}]			
	Obsah CO [%]			
	Obsah HC [ppm]			

Použitý analyzátor (výrobce, typ):
Záznam z analyzátoru tvoří přílohu tohoto protokolu. ***)
Naměřené hodnoty jsou přímým on-line záznamem měření analyzátoru. ***)

Poznámky:

Vozidlo z hlediska měření emisí
Příští měření emisí v termínu do _ _ . _ _ . 20_ _
Měření emisí provedl , osvědčení ev. č.:

Datum provedení měření emisí: _ _ . _ _ . 20_ _ Za správnost: ----------
podpis

*) Pouze, je-li uvedeno v TP vozidla

**) Pouze pro vozidla vybavená zařízením pro plynový pohon

***) Nehodící se škrtněte.

Vzor protokolu o měření emisí vozidla se zážehovým motorem s řízeným systémem.

ochranná nálepka protokolu

LOGO firmy

SME č.
Tel.:
E-mail:

Název provozovatele:
(firma, obchodní rejstřík)
Sídlo firmy:
(ulice a čp., PSČ a město)

IČO:
DIČ:

PROTOKOL č.

o měření emisí vozidla se zážehovým motorem

Tovární značka:
Obchodní označení (typ):
Typ motoru:
Výrobní č. motoru *):
Stav počítače ujeté vzdálenosti (km):
Typ emisního systému:
Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

Druh vozidla:
Kategorie vozidla:
Registrační značka:
VIN:
Datum první registrace:
Druh paliva:

KONTROLA:

Výsledek vizuální kontroly:	
Výsledek kontroly readiness kódů:	
Výsledek kontroly závad řídící jednotky motoru:	
Vyhodnocení stavu řídící jednotky:	
Výsledek kontroly těsnosti plynového zařízení **):	

Měřené parametry		Předepsané hodnoty	Naměřené hodnoty s palivem	
			základním	alternativním
Při volnoběhu	Otáčky [min^{-1}]			
	Obsah CO [%]			
Při zvýšených otáčkách	Otáčky [min^{-1}]			
	Obsah CO [%]			
	λ – lambda [1]			

Použitý analyzátor (výrobce, typ):
Naměřené hodnoty jsou přímým on-line záznamem měření analyzátoru.

Poznámky:

Vozidlo z hlediska měření emisí
Příští měření emisí v termínu do _ _ . _ _ . 20_ _
Měření emisí provedl , osvědčení ev. č.:

Datum provedení měření emisí: _ _ . _ _ . 20_ _ Za správnost: ----------
podpis

*) Pouze, je-li uvedeno v TP vozidla

**) Pouze pro vozidla vybavená zařízením pro plynový pohon

Vzor protokolu o měření emisí vozidla se vznětovým motorem s neřízeným systémem.

ochranná nálepka protokolu

LOGO firmy

SME č.
Tel.:
E-mail:

Název provozovatele:
(firma, obchodní rejstřík)
Sídlo firmy:
(ulice a čp., PSČ a město)

IČO:
DIČ:

PROTOKOL č.

o měření emisí vozidla se vznětovým motorem

Tovární značka:
Obchodní označení (typ):
Typ motoru:
Výrobní č. motoru *):
Stav počítače ujeté vzdálenosti (km):
Typ emisního systému:

Druh vozidla:
Kategorie vozidla:
Registrační značka:
Rok výroby:
Datum první registrace:
Druh paliva:

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

KONTROLA:

Výsledek vizuální kontroly:			
Otáčky [min^{-1}]	Předepsané	Naměřené	
Volnoběžné			
Přeběhové			
Korigovaný součinitel absorpce [m^{-1}]			
Hodnota kouřivosti naměřená [m^{-1}]			
Rozpětí hodnot kouřivosti čtyř po sobě jdoucích měření [m^{-1}]		dovolené	
		naměřené	

Použitý kouřoměr (výrobce, typ):
Záznam z kouřoměru tvoří přílohu tohoto protokolu. **)
Naměřené hodnoty jsou přímým on-line záznamem měření kouřoměru. **)

Poznámky:

Vozidlo z hlediska měření emisí
Příští měření emisí v termínu do _ _ . _ _ . 20_ _
Měření emisí provedl , osvědčení ev. č.:

Datum provedení měření emisí: _ _ . _ _ . 20_ _ Za správnost: ----------
podpis

*) Pouze, je-li uvedeno v TP vozidla

**) Nehodící se škrtněte.

Vzor protokolu o měření emisí vozidla se vznětovým motorem s řízeným systémem.

ochranná nálepka protokolu

LOGO firmy

SME č.
Tel.:
E-mail:

Název provozovatele:
(firma, obchodní rejstřík)
Sídlo firmy:
(ulice a čp., PSČ a město)

IČO:
DIČ:

PROTOKOL č.

o měření emisí vozidla se vznětovým motorem

Tovární značka:
Obchodní označení (typ):
Typ motoru:
Výrobní č. motoru *):
Stav počítače ujeté vzdálenosti (km):
Typ emisního systému:

Druh vozidla:
Kategorie vozidla:
Registrační značka:
VIN::
Datum první registrace:
Druh paliva:

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

KONTROLA:

Výsledek vizuální kontroly:			
Výsledek kontroly readiness kódů:			
Výsledek kontroly závad řídící jednotky motoru:			
Vyhodnocení stavu řídící jednotky:			
Otáčky [min^{-1}]	Předepsané	Naměřené	
Volnoběžné			
Předběhové			
Korigovaný součinitel absorpce [m^{-1}]			
Hodnota kouřivosti naměřená [m^{-1}]			
Rozpětí hodnot kouřivosti čtyř po sobě jdoucích měření [m^{-1}]		dovolené	
		naměřené	

Použitý kouřoměr (výrobce, typ):
Naměřené hodnoty jsou přímým on-line záznamem měření kouřoměru.

Poznámky:

Vozidlo z hlediska měření emisí Příští měření emisí v termínu do _ _ . _ _ . 20_ _ Měření emisí provedl , osvědčení ev. č.:

Datum provedení měření emisí: _ _ . _ _ . 20_ _ Za správnost: ----------
podpis

*) Pouze, je-li uvedeno v TP vozidla

“.

47. Příloha č. 5 se zrušuje.

48. Příloha č. 6 zní:

„Příloha č. 6 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Kontrolní nálepka

Kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla (vzor A) se umísťuje na zadní tabulku registrační značky motorového a přípojného vozidla a slouží k označení vozidla, které úspěšně absolvovalo technickou prohlídku ve stanici technické kontroly.

Perforace kontrolní nálepky vyjadřuje měsíc a rok, kdy se má vozidlo podrobit následující technické prohlídce ve stanici technické kontroly, kontrolní nálepka podle vzoru A inovuje platnost osvědčení o technické způsobilosti vozidla.

Kontrolní nálepku perforuje a vylepuje podle výsledku technické prohlídky kontrolní technik stanice technické kontroly.

Popis kontrolních nálepek

Kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla je provedena podle vzoru A a je barvy červené.

Kontrolní nálepka je opatřena transparentním lakem, který obsahuje částice odrážející UV světlo, a ve své střední části stříbrným hologramem, na kterém je černě vyznačena schvalovací značka (ATEST 8 SD 1000).

Výroba, distribuce a evidence kontrolní nálepky

Výroba kontrolní nálepky je zabezpečována ministerstvem prostřednictvím jím pověřené právnické osoby, která zajišťuje její výrobu ze speciálního k tomu účelu určeného materiálu a v množství potřebném pro celou síť stanic technické kontroly. Prodej a distribuci kontrolní nálepky zabezpečují pověřené organizace na základě objednávek jednotlivých stanic technické kontroly. Kontrolní nálepku stanice technické kontroly objednává u pověřené právnické osoby nejméně dva měsíce před požadovaným termínem dodání.

Kontrolní nálepka má charakter ceniny a je evidována jako zúčtovatelný doklad jak u pověřené právnické osoby, tak v každé stanici technické kontroly. Kontrolní nálepka se ukládá na bezpečné místo.

Kontrolní nálepky jsou denně inventarizovány (počet vydaných a zbývajících nálepek) a porovnány s počtem provedených kontrol a počtem vydaných náhradních nálepek. Poškozené kontrolní nálepky se uschovají do doby jejich komisionálního zrušení nebo zničení za přítomnosti pracovníka pověřené právnické osoby nebo krajského úřadu. O jejich zničení se provede záznam v evidenci kontrolních nálepek stanice technické kontroly. Tento záznam podepíše pověřený pracovník stanice technické kontroly a pracovník pověřené právnické osoby nebo krajského úřadu.

Evidence kontrolních nálepek je u stanic technické kontroly vedena informačním systémem CIS STK.

Kontrolu výroby, distribuce a vedení evidence kontrolních nálepek provádí ministerstvo v rámci státního odborného dozoru a pracovníci pověřené právnické osoby, kontrolu evidence kontrolních nálepek provádí také krajský úřad.

Umístění kontrolní nálepky na tabulce registrační značky

Uspořádání kontrolní nálepky a její umístění na zadní tabulce registrační značky je znázorněno vzory C1, C2, C3 a C4 této přílohy a je následující:

a) na obdélníkové jednořádkové tabulce začínající sérií písmen se kontrolní nálepka nalepí do horní poloviny mezery mezi skupinu písmen a první dvojčíslí, podle vzoru C1. U starších provedení tabulek registračních značek se tyto nálepky lepí nad pomlčku mezi skupinu písmen a prvního dvojčíslí,

b) na obdélníkové jednořádkové tabulce počínající skupinou čísel (tabulka pro přívěs za osobní automobil) se lepí kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla mezi první dvojčíslí a skupinu písmen do horní poloviny výšky písmen podle vzoru C2,

c) na obdélníkové dvouřádkové tabulce se kontrolní nálepky lepí vlevo od skupiny písmen horního řádku. Kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla se lepí do horní poloviny výšky písmen podle vzoru C3,

d) na obdélníkové dvouřádkové tabulce se zkosenými horními rohy (všech rozměrů) se kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla lepí vlevo od skupiny písmen horního řádku ve výšce středu písmen podle vzoru C4.

U nových typů provedení tabulky registrační značky (reflexní) se kontrolní nálepky vylepí na vymezené místo[1)].

V z o r C

Umístění kontrolních nálepek na jednotlivé druhy tabulek registračních značek

C_1 – obdélníková jednořádková tabulka registrační značky

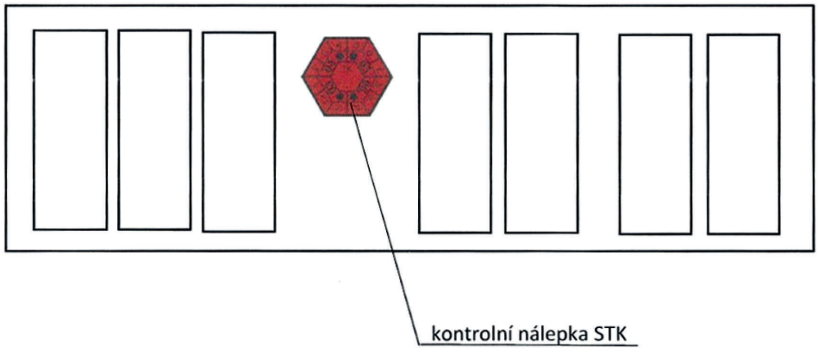

C_3 – obdélníková dvouřádková tabulka registrační značky

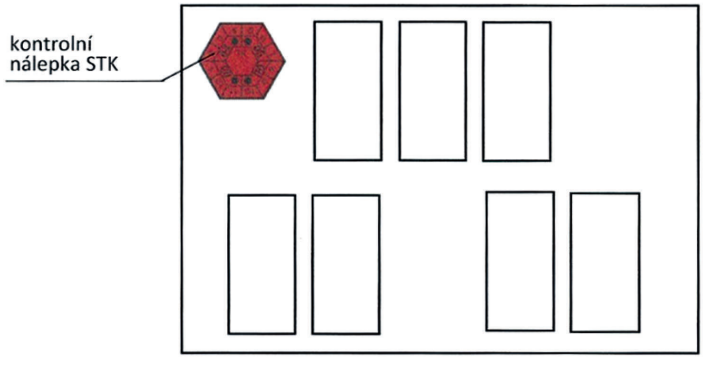

C_4 – obdélníková dvouřádková tabulka registrační značky se skosenými horními rohy (všech rozměrů)

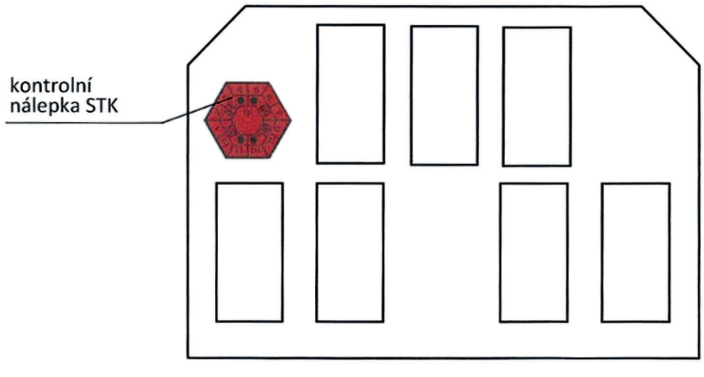

Náhradní kontrolní nálepka

Při provozu vozidla, jeho údržbě a opravách může dojít k poškození již vylepené kontrolní nálepky. V tomto případě může provozovatel vozidla požádat kteroukoliv stanici technické kontroly o výměnu kontrolní nálepky. Žádosti bude vyhověno za podmínky, že stanici technické kontroly předloží technický průkaz vozidla, ve kterém je poslední platná technická prohlídka zapsána.

Pracovník stanice po kontrole platnosti technické prohlídky a ztotožnění vozidla kontrolou identifikačních znaků vozidla přidělí držiteli vozidla náhradní kontrolní nálepku a vylepí ji na tabulku registrační značky. Perforací vyznačí platnost shodně se zápisem v technickém průkazu vozidla.

[1)] Vyhláška č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel.“.

49. Za přílohu č. 6 se vkládá nová příloha č. 6a, která zní:

„Příloha č. 6a k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Ochranná nálepka

Ochranná nálepka protokolu o měření emisí slouží k osvědčení a kontrole vydání protokolu o měření emisí danou stanicí měření emisí.

Popis ochranné nálepky

Ochranná nálepka protokolu o měření emisí je provedena podle vzoru D a je barvy zelené. Je opatřena transparentním lakem, který obsahuje částice odrážející UV světlo, ve své střední části hologramem, ve své horní části bílým pruhem označeným jedinečným kódem černé barvy skládající se z osmi znaků, který obsahuje libovolnou kombinaci číslic a písmen (dále označován jako „číslo ochranné nálepky“). Na nálepce jsou černými kruhovými body vyznačena dvě místa, která musí být proštípnuta po jejím nalepení na protokol o měření emisí.

Vzor D
Ochranná nálepka protokolu o měření emisí
(zelená barva)

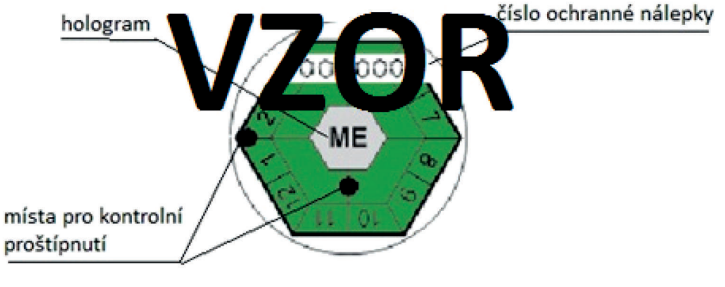

Výroba, distribuce a evidence ochranné nálepky

Výroba ochranné nálepky je zabezpečována ministerstvem prostřednictvím jím pověřené právnické osoby, která zajišťuje jejich výrobu ze speciálního, k tomu účelu určeného materiálu, a v množství potřebném pro celou síť stanic měření emisí. Prodej a distribuci kontrolních nálepek zabezpečuje ministerstvem pověřená organizace na základě objednávek jednotlivých stanic měření emisí. Ochranné nálepky stanice měření emisí objednává u pověřené organizace nejméně dva měsíce před požadovaným termínem dodání.

Ochranné nálepky mají charakter ceniny a jsou evidovány jako zúčtovatelné doklady jak u pověřené právnické osoby, tak v každé stanici měření emisí. Ochranné nálepky se ukládají na bezpečných místech.

Ochranné nálepky jsou ve stanicích měření emisí denně inventarizovány (počet vydaných a zbývajících nálepek) a porovnány s počtem vydaných protokolů o měření emisí. Poškozené kontrolní nálepky se uschovají do doby jejich zrušení nebo komisionálního zničení za přítomnosti pracovníka pověřené právnické osoby nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností. O jejich zničení se provede záznam v evidenci ochranných nálepek protokolu o měření emisí. Tento záznam podepíše pověřený pracovník stanice měření emisí a pracovník pověřené právnické osoby nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

Evidence ochranných nálepek se řídí podle zásad uvedených v § 6 vyhlášky.

Kontrolu výroby, distribuce a vedení evidence ochranných nálepek provádí ministerstvo v rámci státního odborného dozoru a pracovníci pověřené právnické osoby. Kontrolu evidence ochranných nálepek ve stanici měření emisí provádí ministerstvo a obecní úřad obce s rozšířenou působností.“.

50. Příloha č. 10 zní:

„Příloha č. 10 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Vzory záznamníků závad a protokolů o technické prohlídce

VZOR – Záznamník závad – pravidelná technická prohlídka

ZÁZNAMNÍK ZÁVAD VOZIDLA

RZ [ ]

PROTOKOL č. **CZ -** [ ] - [ ] - [ ] - [ ]

Druh TP [ ] **Datum první registrace** [ ]

Rozsah [ ] **Druh vozidla** [ ]

Kategorie vozidla [ ]

Tovární značka: [ ] **Obch. označení (typ):** [ ]

Číslo TP: [ ] **Kód země:** [ ]

SME č.: [ ] **ze dne:** [ ] **č. protokolu:** [ ]

Číslo ochranné nálepky protokolu o měření emisí: [ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ]

VIN vozidla	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	**souhlasí**	**ANO**	**NE**

Typ motoru:		
Souhlasí s doklady	**ANO**	**NE**

Stav počítače ujeté vzdálenosti (km): [ ]

Barva vozidla: [ ]

ZÁVADY ZJIŠTĚNÉ NA VOZIDLE:

LEHKÉ (A) [ ]		**VÁŽNÉ (B) [ ]**		**NEBEZPEČNÉ (C) [ ]**	

Poznámky: _____

Datum: _____ Technická způsobilost vozidla do: _____

Kontrolní nálepka vylepena: ANO NE

Prohlídku provedl technik: _____ č. _____ Podpis: _____
jméno a příjmení

Stvrzuji, že obsah záznamníku závad souhlasí s protokolem o technické prohlídce vozidla:

_____ Podpis: _____
jméno a příjmení

S 3423-12-02-0383

Razítko STK:

VZOR – Záznamník závad – evidenční kontrola

ZÁZNAMNÍK ZÁVAD VOZIDLA

RZ [ ]

PROTOKOL č. **CZ -** [ ] - [ ] - [ ] - [ ]

Druh TP Evidenční kontrola **Datum první registrace** [ ]

Rozsah [ ] **Druh vozidla** [ ]

Kategorie vozidla [ ]

Tovární značka: [ ] **Obch. označení (typ):** [ ]

Číslo TP: [ ] **Kód země:** [ ]

VIN vozidla	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	souhlasí	ANO	NE

Typ motoru:		
Souhlasí s doklady	ANO	NE

Stav počítače ujeté vzdálenosti (km): [ ]

Barva vozidla: [ ]

ZÁVADY ZJIŠTĚNÉ NA VOZIDLE:

LEHKÉ (A) [ ]		VÁŽNÉ (B) [ ]		NEBEZPEČNÉ (C) [ ]	

Poznámky: _____

Datum: _____

Evidenční kontrolu provedl technik: _____ č. _____ Podpis: _____
jméno a příjmení

Stvrzuji, že obsah záznamníku závad souhlasí s protokolem o technické prohlídce vozidla:

_____ Podpis: _____
jméno a příjmení

S3423-12-02-0383

Razítko STK:

VZOR – Záznamník závad – nařízená technická prohlídka

ZÁZNAMNÍK ZÁVAD VOZIDLA

RZ _____ **MEZINÁR. ROZLIŠOVACÍ ZNAČKA:** _____

PROTOKOL č. **CZ -** _____ - _____ - _____ - _____

Druh TP Nařízená technická prohlídka **Datum první registrace** _____

Rozsah _____ **Druh vozidla** _____

Kategorie vozidla _____

Tovární značka: _____ **Obch. označení (typ):** _____

Číslo TP: _____ **Kód země:** _____

VIN vozidla	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	souhlasí	ANO	NE

Typ motoru:		
Souhlasí s doklady	ANO	NE

Stav počítače ujeté vzdálenosti (km): _____

Barva vozidla: _____

ZÁVADY ZJIŠTĚNÉ NA VOZIDLE:

LEHKÉ (A) [ ]		VÁŽNÉ (B) [ ]		NEBEZPEČNÉ (C) [ ]	

Poznámky: _____

Datum: _____ Technická způsobilost vozidla do: _____

Kontrolní nálepka vylepena: ANO NE

Prohlídku provedl technik: _____ č. _____ Podpis: _____
jméno a příjmení

Stvrzuji, že obsah záznamníku závad souhlasí s protokolem o technické prohlídce vozidla:

_____ Podpis: _____
jméno a příjmení

S3423-12-02-0383

Razítko STK:

VZOR PROTOKOLU – PROTOKOL O PRAVIDELNÉ TECHNICKÉ PROHLÍDCE

Stránka / celkový počet stran

LOGO firmy

STK č.
Tel.:
E-mail:

Název provozovatele:
(firma, obchodní rejstřík)
Sídlo firmy:
(ulice a čp., PSČ a město)

IČO:
DIČ:

PROTOKOL č.
o technické prohlídce

ID:

Druh TP: Rozsah TP: Dne:

Tovární značka:
Obchodní označení (typ):
VIN (č. karoserie):
Typ motoru:
Stav počítače ujeté vzdálenosti (km):

Druh vozidla:
Kategorie vozidla:
Registrační značka:
Číslo TP (dokladu):
Datum první registrace:
Barva vozidla:

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

Měření emisí provedla SME č. __.__.__ dne __.__.20__, č. protokolu _____ / _____
Číslo ochranné nálepky protokolu o měření emisí: _____

ZÁVADY ZJIŠTĚNÉ NA VOZIDLE:

LEHKÉ (A) (počet závad) (dynamické pole)

VÁŽNÉ (B) (počet závad) (dynamické pole)

NEBEZPEČNÉ (C) (počet závad) (dynamické pole)

Poznámky: (dynamické pole)

Vozidlo je pro další provoz
Příští prohlídka musí být provedena do
Vozidlo z hlediska evidenční kontroly
Kontrolní nálepka
Technickou prohlídku provedl technik , osvědčení č.

53423-12-02-0383
(čárový kód protokolu)

Za správnost:

Razítko STK

podpis

VZOR PROTOKOLU – EVIDENČNÍ KONTROLA

LOGO firmy

STK č.
Tel.:
E-mail:

Název provozovatele:
(firma, obchodní rejstřík)
Sídlo firmy:
(ulice a čp., PSČ a město)

IČO:
DIČ:

PROTOKOL č.
o technické prohlídce

ID:

Druh TP: evidenční kontrola Rozsah TP: Dne:

Tovární značka:
Obchodní označení (typ):
VIN (č. karoserie):
Typ motoru:
Stav počítače ujeté vzdálenosti (km):
Barva vozidla:
Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

Druh vozidla:
Kategorie vozidla:
Registrační značka:
Číslo TP (dokladu):
Kód země:
Datum první registrace:

ZÁVADY ZJIŠTĚNÉ NA VOZIDLE:

LEHKÉ (A) (počet závad) (dynamické pole)

VÁŽNÉ (B) (počet závad) (dynamické pole)

NEBEZPEČNÉ (B) (počet závad) (dynamické pole)

Poznámky: (dynamické pole)

Vozidlo z hlediska evidenční kontroly
Evidenční prohlídku provedl technik , osvědčení č.

S3423-12-02-0383
(čárový kód protokolu)

Za správnost:

Razítko STK podpis

VZOR PROTOKOLU – NAŘÍZENÁ TECHNICKÁ PROHLÍDKA

Stránka / celkový počet stran

LOGO firmy

STK č.
Tel.:
E-mail:

Název provozovatele:
(firma, obchodní rejstřík)
Sídlo firmy:
(ulice a čp., PSČ a město)

IČO:
DIČ:

PROTOKOL č.
o technické prohlídce

ID:

Druh TP: Rozsah TP: Dne:

Tovární značka:
Obchodní označení (typ):
VIN (č. karoserie):
Číslo TP (dokladu):
Stav počítače ujeté vzdálenosti (km):

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

Druh vozidla:
Kategorie vozidla:
Registrační značka:
Mezinárodní rozlišovací značka:
Datum první registrace:
Barva vozidla:

ZÁVADY ZJIŠTĚNÉ NA VOZIDLE:

LEHKÉ (A) (počet závad) (dynamické pole)

VÁŽNÉ (B) (počet závad) (dynamické pole)

NEBEZPEČNÉ (C) (počet závad) (dynamické pole)

Poznámky: (dynamické pole)

Vozidlo je pro další provoz na území ČR **způsobilé / způsobilé na dobu 30 dnů do ..... / nezpůsobilé.**
Vehicle for continued operation in the CZ **eligible / eligible for 30 days until ..... / ineligible.**
Příští prohlídka bude ..... .
Vozidlo z hlediska evidenční kontroly ..... .
Kontrolní nálepka ..... .
Technickou prohlídku provedl technik ...., osvědčení č. .....
příjmení, jméno

S3423-12-02-0383
(čárový kód protokolu)

Za správnost:

Razítko STK

podpis

Vzor - pravidelná technická prohlídka – ruční protokol

Provozovatel:

STK č. **Sídlo firmy:** **IČO:**

Tel.: **DIČ:**

E-mail:

PROTOKOL č. CZ- - - -

Druh TP **Rozsah** **Dne**

Tovární značka: **Druh vozidla:**

Obch. označení (typ): **Kategorie vozidla:**

VIN (č. karoserie): **Registrační značka:**

Typ motoru: **Číslo TP:**

Stav počít. ujeté vzdál. (km): **Datum první registrace:**

Barva vozidla:

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

Měření emisí provedla SME č.: **dne:** **č. protokolu:**

Číslo ochranné nálepky protokolu o měření emisí:

ZÁVADY ZJIŠTĚNÉ NA VOZIDLE:

LEHKÉ (A) [ ]		VÁŽNÉ (B) [ ]		NEBEZPEČNÉ (C) [ ]	

Poznámky:

Vozidlo je pro další provoz _____

Příští prohlídka musí být provedena do _____

Vozidlo z hlediska evidenční kontroly _____

Kontrolní nálepka _____

Technickou prohlídku provedl technik: _____ osv. č. _____ Podpis: _____

jméno a příjmení

Za správnost: _____

podpis odpovědného pracovníka

Razítko STK:

“.

51. Příloha č. 12 zní:

„Příloha č. 12 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Učební osnova výuky teoretické přípravy a praktického výcviku k získání odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek ve stanici technické kontroly v základním a prohlubovacím kurzu (k § 62 odst. 3 zákona)

Pracovníci stanice technické kontroly splňující zákonem stanovené kvalifikační předpoklady mohou vykonávat funkci kontrolního technika až po absolvování stanovené teoretické přípravy a praktického výcviku, úspěšném ověření znalostí a dovedností a vydání profesního osvědčení kontrolního technika nebo po úspěšném ověření znalostí v prohlubovacím kurzu.

Rozsah odborných znalostí obsahuje učební osnova základního nebo prohlubovacího kurzu pro kontrolní techniky.

Výuka kontrolních techniků je rozdělena na teoretickou přípravu formou přednášek, cvičení a odborných konzultací a na praktický výcvik na kontrolních linkách.

a) Základní kurz

Základní kurz trvá tři týdny a je tematicky rozdělen do 120 vyučovacích hodin, z toho 70 hodin pro teoretickou přípravu, 10 hodin pro odborné konzultace, 32 hodin pro praktický výcvik na kontrolních linkách a 8 hodin pro ověření teoretických znalostí a praktických dovedností.

Učební osnova základního kurzu pro kontrolní techniky

Počet hodin

I. Teoretická výuka 70

1. Význam silniční dopravy. Technické prohlídky vozidel. Předpisy o technických podmínkách a schvalování technické způsobilosti vozidel
2. Zřizování, organizace a řízení stanic technické kontroly
3. Bezpečnostní předpisy
4. Základní technické názvosloví
5. Činnost stanice technické kontroly
6. Centralizovaný informační systém stanic technické kontroly (CIS STK)
7. Metrologie ve stanici technické kontroly
8. Identifikační znaky vozidla (skupina kontrolních úkonů 0)
9. Brzdové zařízení (skupina kontrolních úkonů 1)
10. Řízení (skupina kontrolních úkonů 2)
11. Výhledy (skupina kontrolních úkonů 3)
12. Svítilny, světlomety, odrazky a elektrické zařízení (skupina kontrolních úkonů 4)
13. Nápravy, kola, pneumatiky a zavěšení náprav (skupina kontrolních úkonů 5)
14. Podvozek a části připevněné k podvozku (skupina kontrolních úkonů 6)
15. Jiné vybavení (skupina kontrolních úkonů 7)
16. Obtěžování okolí (skupina kontrolních úkonů 8)
17. Další prohlídky vozidel k dopravě osob kategorie M_2 a M_3 (skupina kontrolních úkonů 9)
18. Technický stav vozidel a bezpečnost silničního provozu
19. Právní problematika stanice technické kontroly

II.	**Praktické provádění technických prohlídek na kontrolní lince stanice technické kontroly**	32
III.	**Odborné konzultace**	10
IV.	**Ověřování odborné způsobilosti kontrolního technika (závěrečná zkouška)**	8
Celkem		120

b) Prohlubovací kurz

Prohlubovací kurz trvá tři dny a je tematicky rozdělen do 24 vyučovacích hodin, z toho 10 hodin pro teoretickou přípravu, 2 hodiny pro odborné konzultace, 4 hodiny pro praktický výcvik na kontrolních linkách a 8 hodin pro ověření teoretických znalostí. Ověření praktických znalostí nemusí bezprostředně navazovat na části I. až III.

Učební osnova prohlubovacího kurzu pro kontrolní techniky

Počet hodin

I. Teoretická výuka 10

1. Změny v činnosti stanice technické kontroly vyvolané změnou právních předpisů
2. Změny ve způsobu provádění technických prohlídek a hodnocení závad vozidel
3. Příčiny protiprávního způsobu provádění technických prohlídek a jejich právní dopady na činnost kontrolního technika

II. Praktické provádění technických prohlídek na kontrolní lince stanice technické kontroly 4

1. Praktická ukázka vzorového provedení technické prohlídky
2. Seznámení s novými postupy při provádění technických prohlídek

III. Odborné konzultace 2

IV. Ověřování odborné způsobilosti kontrolního technika (závěrečná zkouška) 8

Celkem 24“.

52. Příloha č. 13 zní:

„Příloha č. 13 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Postup při závěrečné zkoušce a přezkoušení z odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek ve stanici technické kontroly

(K § 62 odst. 3 zákona)

a) Zkouška v základním kurzu

(1) Na závěr základního kurzu pro kontrolní techniky prokazují jeho účastníci odbornou způsobilost závěrečnou zkouškou z teoretických i praktických znalostí a dovedností před zkušební komisí jmenovanou ministerstvem. Odbornou způsobilostí se rozumí soubor odborných znalostí vztahujících se k provádění technických prohlídek, kontrole a hodnocení technického stavu vozidla a metrologického zabezpečení ve stanici technické kontroly, jakož i schopnost jejich uplatnění při technické prohlídce.

(2) Odborná způsobilost se prokazuje vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce nebo výučním listem a dokladem o praxi z daného oboru a závěrečnou zkouškou z předmětů stanovených v učební osnově základního kurzu pro kontrolní techniky.

(3) Obsahem závěrečné zkoušky z teoretické přípravy je formou písemného testu prokázat odbornou způsobilost kontrolního technika k provádění technických prohlídek. Otázky písemného testu schvaluje ministerstvo. Obsahem závěrečné zkoušky je dále formou praktické a ústní zkoušky prověřit technické znalosti a dovednosti při používání měřidel a technologických zařízení se zaměřením zejména na správnost a vyhodnocení měření a praktické provádění technické prohlídky na kontrolní lince a na správné hodnocení zjišťovaného technického stavu vozidla.

(4) Hodnocení písemné zkoušky se provádí bodovým ohodnocením jednotlivých předmětů podle zkušebních otázek. Hodnocení zkoušky provádí zkušební komise podle této stupnice:

a) prospěl, jestliže účastník základního kurzu dosáhl u zkoušky nejméně 90 % dosažitelného bodového ohodnocení,
b) neprospěl, jestliže účastník základního kurzu dosáhl u zkoušky méně než 90 % dosažitelného bodového ohodnocení.

(5) Hodnocení ústní a praktické zkoušky se hodnotí stupněm prospěl nebo neprospěl. Hodnocení této zkoušky provádí zkušební komise hlasováním.

(6) O průběhu závěrečné zkoušky vyhotoví zkušební komise zkušební protokol podepsaný členy komise, jehož součástí je seznam účastníků základního kurzu, jimi odevzdané písemné testy, včetně jejich bodového ohodnocení a celkové hodnocení.

(7) Absolvent základního kurzu, který při závěrečné zkoušce neprospěl, může si své znalosti individuálně doplnit a požádat o opakování komisionálního přezkoušení v rozsahu závěrečné zkoušky základního kurzu. Tuto žádost může podat nejdříve za jeden měsíc a nejpozději do šesti měsíců po ukončení základního kurzu. Další opakování závěrečné zkoušky není možné bez nového absolvování základního kurzu.

(8) Absolventu základního kurzu, který při závěrečné zkoušce prospěl ve všech třech dílčích zkouškách (z teoretických i praktických znalostí a dovedností před zkušební komisí), vydá ministerstvo profesní osvědčení kontrolního technika podle provedení uvedeného v příloze č. 14 k této vyhlášce.

b) Přezkoušení v prohlubovacím kurzu

(1) Absolvent základního kurzu, který je držitelem profesního osvědčení kontrolního technika, je povinen se v zákonem stanovené lhůtě podrobit prohlubovacímu kurzu, který je ukončen ověřením odbornou způsobilost kontrolního technika k provádění technických prohlídek. K prohlubovacímu kurzu a k závěrečnému přezkoušení prohlubovacího kurzu bude připuštěn kontrolní technik, který se prokáže osvědčením kontrolního technika v souladu s ustanovením § 61 zákona.

(2) Obsahem závěrečného přezkoušení prohlubovacímu kurzu je formou písemného testu prokázat odbornou způsobilost kontrolního technika k provádění technických prohlídek. Otázky písemného testu schvaluje ministerstvo.

(3) Hodnocení písemného testu se provádí bodovým ohodnocením jednotlivých předmětů podle zkušebních otázek. Hodnocení testu provádí zkušební komise podle této stupnice:
a) prospěl a nemusí již dále prokazovat odbornou způsobilost ústní zkouškou před komisí, jestliže účastník prohlubovacího kurzu dosáhl u zkoušky 90 % dosažitelného bodového ohodnocení,
b) prospěl a musí dále prokazovat odbornou způsobilost ústní zkouškou před komisí, jestliže účastník prohlubovacího kurzu dosáhl u zkoušky nejméně 80 % dosažitelného bodového ohodnocení,
c) neprospěl, jestliže účastník prohlubovacího kurzu dosáhl u zkoušky méně než 80 % dosažitelného bodového ohodnocení.

(4) Ústní zkouška, pokud musí být vykonána, se hodnotí bez ohledu na výsledek předchozího písemného testu. K ústní zkoušce nesmí být připuštěn ten, který v písemném testu neprospěl. Hodnocení ústní zkoušky se hodnotí stupněm prospěl nebo neprospěl. Hodnocení této zkoušky provádí zkušební komise hlasováním.

(5) O průběhu závěrečného přezkoušení vyhotoví zkušební komise zkušební protokol podepsaný členy komise, jehož součástí je seznam účastníků prohlubovacího kurzu, jimi odevzdané písemné testy, včetně jejich bodového ohodnocení a celkové hodnocení.

(6) Absolvent prohlubovacího kurzu, který při závěrečném přezkoušení neprospěl, může si své znalosti individuálně doplnit a požádat o opakování komisionálního přezkoušení v rozsahu závěrečného přezkoušení prohlubovacího kurzu. Tuto žádost může podat nejpozději do jednoho měsíce bez ztráty odborné způsobilost kontrolního technika k provádění technických prohlídek nebo nejpozději do šesti měsíců po ukončení prohlubovacího kurzu. Kontrolní technik ztratí odbornou způsobilost kontrolního technika k provádění technických prohlídek ve lhůtě jednoho měsíce po absolvování zkoušky s výsledkem neprospěl. Další opakování zkoušky prokazující odbornou způsobilost kontrolního technika k provádění technických prohlídek není možné bez nového absolvování základního kurzu.

(7) Absolventu prohlubovacího kurzu, který při závěrečném přezkoušení prospěl, vydá ministerstvo profesní osvědčení kontrolního technika podle provedení uvedeného v příloze

č. 14. Za vydání se považuje i prodloužení platnosti stávajícího profesního osvědčení kontrolního technika. Předseda zkušební komise, která vykonávala přezkoušení odborné způsobilost kontrolního technika k provádění technických prohlídek, vyznačí na základě výsledku vykonané zkoušky do profesního osvědčení kontrolního technika jeho platnost.

(8) U prohlubovacího kurzu v případě, že přezkoušení bylo vykonáno s výsledkem prospěl, profesní osvědčení bude vydáno na dobu dle ustanovení § 61 zákona.

(9) U prohlubovacího kurzu v případě, že přezkoušení bylo vykonáno s výsledkem neprospěl, profesní osvědčení bude vydáno na jeden měsíc.

(10) U prohlubovacího kurzu v případě, že opakované přezkoušení bylo vykonáno s výsledkem neprospěl, profesní osvědčení pozbude platnosti dnem jejího vykonání. Tato skutečnost se poznamená do profesního osvědčení, a do evidence ministerstva.

c) Podrobnější popis postupu a způsobu provádění zkoušky a přezkoušení prokazující odbornou způsobilost kontrolního technika k provádění technických prohlídek stanoví ministerstvo podle § 88 odst. 2 zákona ve Věstníku dopravy.“.

53. Za přílohu č. 13 se vkládá nová příloha č. 13a, která zní:

„Příloha č. 13a k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Učební osnova výuky teoretické přípravy a praktického výcviku k získání odborné způsobilosti kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí ve stanici technické kontroly ADR v základním, mimořádném a prohlubovacím kurzu
(K § 59b odst. 8 zákona)

Pracovníci stanice technické kontroly k provádění technických kontrol a technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů v provedení podle zvláštního právního předpisu[2)] splňující zákonem stanovené kvalifikační předpoklady mohou vykonávat funkci kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí až po absolvování stanovené teoretické přípravy a praktického výcviku, úspěšném ověření znalostí a dovedností a po vydání profesního osvědčení kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí nebo po úspěšném ověření znalostí v prohlubovacím kurzu.

Rozsah odborných znalostí obsahuje učební osnova základního, mimořádného nebo prohlubovacího kurzu pro kontrolní techniky.

Výuka kontrolních techniků ADR je rozdělena na teoretickou přípravu formou přednášek, cvičení a odborných konzultací a na praktický výcvik na kontrolních linkách.

a) základní kurz

Základní kurz trvá čtyři dny a je tematicky rozdělen do 30 vyučovacích hodin, z toho 20 hodin pro teoretickou přípravu a pro odborné konzultace, 4 hodiny pro praktický výcvik na kontrolních linkách a 6 hodin pro závěrečnou zkoušku.

Učební osnova základního kurzu pro kontrolní techniky vozidel k přepravě nebezpečných věcí

I. Teoretická výuka – předpisová základna
výklad Instrukce pro STK
základní seznámení s dohodou ADR:
Příloha A - Všeobecná ustanovení a ustanovení týkající se nebezpečných látek a předmětů
Část 1 Všeobecná ustanovení
kapitola 1.2 Definice a měrné jednotky
kapitola 1.6 Přechodná ustanovení
Část 2 Klasifikace
kapitola 2.2 Zvláštní ustanovení pro jednotlivé třídy
Část 3 Vyjmenování nebezpečných věcí, zvláštní ustanovení a vynětí z platnosti pro omezená množství
kapitola 3.2 Seznam nebezpečných věcí
Část 4 Ustanovení o používání obalů a cisteren
kapitola 4.2 Používání přemístitelných cisteren
kapitola 4.3 Používání nesnímatelných cisteren (cisternových vozidel)
kapitola 4.4 Používání cisteren z vyztužených plastů
kapitola 4.5 Používání cisteren pro podtlakové odčerpávání odpadů
Část 5 Předpisy pro odeslání
kapitola 5.3 Značení kontejnerů, MEGC, cisteren,
Část 6 Požadavky na konstrukci obalů, nádob a cisteren
kapitola 6.7 Požadavky na přemístitelné cisterny
kapitola 6.8 Požadavky na konstrukci vybavení snímatelných, nesnímatelných cisteren, MEGC atd.
kapitola 6.9 Požadavky na konstrukci, výrobu cisteren z vyztužených plastů
kapitola 6.10 Požadavky na konstrukci, výstroj cisteren pro podtlakové vyčerpávání odpadů

Příloha B -Ustanovení o dopravních prostředcích a o přepravě
Část 8 Požadavky na osádky vozidel, jejich výbavu, provoz a průvodní doklady
kapitola 8.1 Všeobecné požadavky na dopravní jednotky a jejich vybavení
kapitola 8.5 Dodatečné požadavky na jednotlivé třídy nebo látky
Část 9 Požadavky na konstrukci a schvalování vozidel

Oborná konzultace

Časový rozsah teoretické části základního kurzu 20

II. praktické provádění technických prohlídek na kontrolní lince STK
Časový rozsah praktické části základního kurzu 4

III. Ověřování odborné způsobilosti kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí 6

Celkem 30

b) Mimořádný a prohlubovací kurz

Prohlubovací kurz trvá tři dny a je tematicky rozdělen do 20 vyučovacích hodin, z toho 11 hodin pro teoretickou přípravu a pro odborné konzultace, 3 hodiny pro praktický výcvik na kontrolních linkách a 6 hodin pro závěrečnou zkoušku.

Učební osnova prohlubovacího kurzu pro kontrolní techniky vozidel k přepravě nebezpečných věcí

I. Teoretická výuka – předpisová základna

výklad Instrukce pro STK, popřípadě jejich změn

seznámení se změnami dohody ADR v jednotlivých kapitolách:

Příloha A - Všeobecná ustanovení a ustanovení týkající se nebezpečných látek a předmětů

Část 1 Všeobecná ustanovení

kapitola 1.2 Definice a měrné jednotky

kapitola 1.6 Přechodná ustanovení

Část 2 Klasifikace

kapitola 2.2 Zvláštní ustanovení pro jednotlivé třídy

Část 3 Vyjmenování nebezpečných věcí, zvláštní ustanovení a vynětí z platnosti pro omezená množství

kapitola 3.2 Seznam nebezpečných věcí

Část 4 Ustanovení o používání obalů a cisteren

kapitola 4.2 Používání přemístitelných cisteren

kapitola 4.3 Používání nesnímatelných cisteren (cisternových vozidel)

kapitola 4.4 Používání cisteren z vyztužených plastů

kapitola 4.5 Používání cisteren pro podtlakové odčerpávání odpadů

Část 5 Předpisy pro odeslání

kapitola 5.3 Značení kontejnerů, MEGC, cisteren,

Část 6 Požadavky na konstrukci obalů, nádob a cisteren

kapitola 6.7 Požadavky na přemístitelné cisterny

kapitola 6.8 Požadavky na konstrukci vybavení snímatelných, nesnímatelných cisteren, MEGC atd.

kapitola 6.9 Požadavky na konstrukci, výrobu cisteren z vyztužených plastů

kapitola 6.10 Požadavky na konstrukci, výstroj cisteren pro podtlakové vyčerpávání odpadů

Příloha B -Ustanovení o dopravních prostředcích a o přepravě

Část 8 Požadavky na osádky vozidel, jejich výbavu, provoz a průvodní doklady

kapitola 8.1 Všeobecné požadavky na dopravní jednotky a jejich vybavení

kapitola 8.5 Dodatečné požadavky na jednotlivé třídy nebo látky

Část 9 Požadavky na konstrukci a schvalování vozidel

Odborná konzultace

Časový rozsah teoretické části základního kurzu 11

II. praktické provádění technických prohlídek na kontrolní lince STK
Časový rozsah praktické části základního kurzu 3

III. Ověřování odborné způsobilosti kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí 6

Celkem 20

Mimořádný kurz je vyhlašován ministerstvem a je pro všechny držitele osvědčení kontrolního technika k provádění technických kontrol a technických prohlídek vozidel v provedení podle zvláštního právního předpisu[2)] závazný a je postaven jako rovnocenný prohlubovacímu kurzu. Mimořádný kurz je vyhlašován v případech, kdy nastane zásadní změna zvláštního právního předpisu[2)], která svým charakterem vyžaduje výklad.“.

54. Za přílohu č. 13a se vkládá nová příloha č. 13b, která zní:

„Příloha č. 13b k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Postup při závěrečné zkoušce a přezkoušení odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí (kontrolní technik vozidel k přepravě nebezpečných věcí) ve stanici technické kontroly ADR

(K § 59b odst. 8 zákona)

a) Zkouška v základním kurzu

(1) Na závěr základního kurzu pro kontrolní techniky vozidel k přepravě nebezpečných věcí k provádění technických kontrol a technických prohlídek vozidel v provedení ADR prokazují jeho účastníci odbornou způsobilost závěrečnou zkouškou z teoretických i praktických znalostí a dovedností před zkušební komisí jmenovanou ministerstvem. Odbornou způsobilostí se rozumí soubor odborných znalostí vztahujících se k provádění kontroly k provádění technických kontrol a technických prohlídek vozidel v provedení podle zvláštního právního předpisu[2)].

(2) Odborná způsobilost se prokazuje osvědčením kontrolního technika typu K a dokladem o praxi.

(3) Obsahem závěrečné zkoušky je formou písemného testu a ústní zkouškou před komisí prokázat odbornou způsobilost kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí k provádění technických kontrol a technických prohlídek vozidel v provedení podle zvláštního právního předpisu[2)]. Otázky písemného testu schvaluje ministerstvo.

(4) Hodnocení písemné zkoušky se provádí bodovým ohodnocením jednotlivých předmětů podle zkušebních otázek. Hodnocení zkoušky provádí zkušební komise podle této stupnice:
a) prospěl, jestliže účastník základního kurzu dosáhl u zkoušky nejméně 90 % dosažitelného bodového ohodnocení,

b) neprospěl, jestliže účastník základního kurzu dosáhl u zkoušky méně než 90 % dosažitelného bodového ohodnocení.

(5) Hodnocení ústní a praktické zkoušky se hodnotí stupněm prospěl nebo neprospěl. Hodnocení této zkoušky provádí zkušební komise hlasováním.

(6) O průběhu závěrečné zkoušky vyhotoví zkušební komise zkušební protokol podepsaný členy komise, jehož součástí je seznam účastníků základního kurzu, jimi odevzdané písemné testy, včetně jejich bodového ohodnocení a celkové hodnocení.

(7) Absolvent základního kurzu odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů ve stanici technické kontroly ADR, který při závěrečné zkoušce neprospěl, může si své znalosti individuálně doplnit a požádat o opakování komisionálního přezkoušení v rozsahu závěrečné zkoušky základního kurzu. Tuto žádost může podat nejdříve za jeden měsíc a nejpozději do šesti měsíců po ukončení základního kurzu. Další opakování závěrečné zkoušky není možné bez nového absolvování základního kurzu.

(8) Absolventu základního kurzu odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí nebo předmětů ve stanici technické kontroly ADR, který při závěrečné zkoušce prospěl v obou dílčích zkouškách, vydá ministerstvo profesní osvědčení kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí podle provedení uvedeného v příloze č. 14a k této vyhlášce.

b) <u>Přezkoušení v prohlubovacím kurzu</u>

(1) Absolvent základního kurzu odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů ve stanici technické kontroly ADR, který je držitelem profesního osvědčení kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů ve stanici technické kontroly ADR, je povinen se v zákonem stanovené lhůtě podrobit prohlubovacímu kurzu, který je ukončen ověřením odbornou způsobilost kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů.

(2) Obsahem závěrečného přezkoušení prohlubovacího kurzu je formou písemného testu prokázat odbornou způsobilost kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí podle zvláštního právního předpisu[2)]. Otázky písemného testu schvaluje ministerstvo.

(3) Hodnocení písemného testu se provádí bodovým ohodnocením jednotlivých předmětů podle zkušebních otázek. Hodnocení testu provádí zkušební komise podle této stupnice:
a) prospěl a nemusí již dále prokazovat odbornou způsobilost ústní zkouškou před komisí, jestliže účastník prohlubovacího kurzu dosáhl u zkoušky 90% dosažitelného bodového ohodnocení,
b) prospěl a musí dále prokazovat odbornou způsobilost ústní zkouškou před komisí, jestliže účastník prohlubovacího kurzu dosáhl u zkoušky 80 % dosažitelného bodového ohodnocení,
c) neprospěl, jestliže účastník prohlubovacího kurzu dosáhl u zkoušky méně než 80 % dosažitelného bodového ohodnocení.

(4) Ústní zkouška, pokud musí být vykonána, se hodnotí bez ohledu na výsledek předchozího písemného testu. K ústní zkoušce nesmí být připuštěn ten, který v písemném testu neprospěl. Hodnocení ústní zkoušky se hodnotí stupněm prospěl nebo neprospěl. Hodnocení této zkoušky provádí zkušební komise hlasováním.

(5) O průběhu závěrečného přezkoušení vyhotoví zkušební komise zkušební protokol podepsaný členy komise, jehož součástí je seznam účastníků prohlubovacího kurzu, jimi odevzdané písemné testy, včetně jejich bodového ohodnocení a celkové hodnocení.

(6) Absolvent prohlubovacího kurzu, který při závěrečném přezkoušení neprospěl, může si své znalosti individuálně doplnit a požádat o opakování komisionálního přezkoušení v rozsahu závěrečného přezkoušení prohlubovacího kurzu. Tuto žádost může podat nejpozději do jednoho měsíce bez ztráty odborné způsobilost kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů podle zvláštního právního předpisu[2)] nebo nejpozději do šesti měsíců po ukončení prohlubovacího kurzu. Kontrolní technik vozidel k přepravě nebezpečných věcí ztratí odbornou způsobilost kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů podle zvláštního právního přčdpisu[2)] ve lhůtě jednoho měsíce po absolvování přezkoušení s výsledkem neprospěl.

(7) Další opakování přezkoušení prokazující odbornou způsobilost kontrolního technika k provádění technických prohlídek není možné bez nového absolvování základního kurzu.

(8) Předseda zkušební komise, která vykonávala zkoušku odborné způsobilost kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů podle zvláštního právního předpisu[2)], vyznačí na základě výsledku vykonané zkoušky do profesního osvědčení kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí jeho platnost.

(9) U prohlubovacího kurzu v případě, že přezkoušení bylo vykonáno s výsledkem prospěl, profesní osvědčení bude vydáno na dobu dle ustanovení § 62 odst. 3.

(10) U prohlubovacího kurzu v případě, že přezkoušení bylo vykonáno s výsledkem neprospěl, profesní osvědčení bude vydáno na jeden měsíc.

(11) U prohlubovacího kurzu v případě, že opakovaná přezkoušení bylo vykonáno s výsledkem neprospěl, profesní osvědčení pozbude platnosti dnem jejího vykonání. Tato skutečnost se poznamená do profesního osvědčení, do evidence ministerstva.

c) Podrobnější popis postupu a způsobu provádění zkoušky prokazující odbornou způsobilost kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a předmětů stanoví ministerstvo podle § 88 odst. 2 zákona ve Věstníku dopravy.“.

55. Příloha č. 14 zní:

„Příloha č. 14 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Vzor profesního osvědčení kontrolního technika

MINISTERSTVO DOPRAVY

OSVEDČENÍ

O ODBORNÉ ZPUSOBILOSTI K PROVÁDĚNÍ TECHNICKÝCH PROHLÍDEK VOZIDEL

Pan/Paní: **narozen:**

absolvoval v době od **do**

základní kurz pro kontrolní techniky stanic technické kontroly v České republice a vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku před zkušební komisí jmenovanou Ministerstvem dopravy a je odborně způsobilý k provádění technické prohlídky vozidel ve stanici technické kontroly na území České republiky.

Číslo zkušebního protokolu:

Toto osvědčení je platné do:
(prodloužení platnosti viz druhá strana tohoto osvědčení)

V Praze dne:

Předseda zkušební komise

Místo pro vylepení kolkové známky

.....
(razítko, podpis)

Číslo osvědčení: STK0000

Vzor zadní strany profesních osvědčení.

Přezkoušení dne Zkušební protokol č.	Platnost prodloužena do	Kolek, razítko a podpis

“.

56. Za přílohu č. 14 se vkládá nová příloha č. 14a, která zní:

„Příloha č. 14a k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Vzor profesního osvědčení kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí

MINISTERSTVO DOPRAVY

OSVĚDČENÍ

O ODBORNÉ ZPUSOBILOSTI KONTROLNÍHO TECHNIKA K PROVÁDĚNÍ TECHNICKÝCH KONTROL VOZIDEL URČENÝCH K PŘEPRAVĚ NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ PODLE EVROPSKÉ DOHODY O MEZINÁRODNÍ SILNIČNÍ PŘEPRAVĚ NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ (DOHODA ADR) PŘED JEJICH SCHVÁLENÍM K PROVOZU NA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍCH A K PROVÁDĚNÍ TECHNICKÝCH PROHLÍDEK ADR TĚCHTO VOZIDEL

Pan/Paní: narozen:
pracovník stanice technické kontroly:
se sídlem:

absolvoval v době od do základní kurz pro kontrolní techniky vozidel k přepravě nebezpečných věcí, vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku a je oprávněn provádět technické kontroly vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí podle dohody ADR před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích a technické prohlídky těchto vozidel ve stanici technické kontroly.

Toto osvědčení platí za podmínky, že držitel je pracovníkem uvedené stanice technické kontroly a zároveň je i držitelem platného osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích.

Držiteli tohoto osvědčení se vydává služební razítko kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí číslo: , které je povinen při výkonu výše uvedených činností vždy použít k označení dokumentu, které vydal (potvrdil).

Po skončení platnosti tohoto osvědčení nebo při ukončení pracovního poměru v uvedené stanici technické kontroly je jeho držitel povinen prostřednictvím provozovatele uvedené stanice technické kontroly vrátit toto osvědčení i razítko kontrolního technika vozidel k přepravě nebezpečných věcí zpět Ministerstvu dopravy.

Číslo zkušebního protokolu:

Toto osvědčení je platné do:
(prodloužení platnosti viz. druhá strana tohoto osvědčení)

V Praze dne:

Předseda zkušební komise

.....
(razítko, podpis)

Číslo osvědčení: **ADR0000**

ADR

Zadní strana je shodná se vzorem zadní strany profesního osvědčení zobrazeného v příloze č. 14 k této vyhlášce.“.

57. Příloha č. 16 zní:

„Příloha č. 16 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Učební osnova výuky teoretické přípravy k získání odborné způsobilosti k měření emisí ve stanici měření emisí v základním a prohlubovacím kurzu

(K § 71 odst. 3 zákona)

Pracovníci stanice měření emisí splňující zákonem stanovené kvalifikační předpoklady mohou vykonávat funkci mechanika až po absolvování stanovené teoretické přípravy, úspěšném ověření znalostí a vydání profesního osvědčení mechanika nebo po úspěšném ověření znalostí v prohlubovacím kurzu.

Rozsah odborných znalostí obsahuje učební osnova základního nebo prohlubovacího kurzu pro mechaniky.

a) Základní kurz

Školení v základním kurzu pro mechaniky je zpravidla jednodenní, provádí se samostatně pro měření emisí vozidel poháněných zážehovými motory, vozidel poháněných vznětovými motory a vozidel poháněných motory na pohon plynem kapalným například LPG, LNG, H_2 nebo plynem stlačeným například CNG, H_2. Základní kurz trvá nejméně 8 hodin.

Pro získání odborné způsobilosti k měření emisí vozidel na pohon plynem, musí mechanik, který má profesní osvědčení k měření emisí vozidel poháněných zážehovým motorem, absolvovat základní kurz pro mechaniky k měření emisí vozidel na pohon plynem v rozsahu odborných znalostí uvedených v učební osnově tohoto základního kurzu.

Učební osnova základního kurzu pro mechaniky stanic měření emisí

		Počet hodin
1.	Emisní chování motorů, homologační předpisy, právní předpisy upravující měření emisí vozidel v provozu, měření emisí ve stanicích měření emisí a jejich technické vybavení	1
2.	Metodický postup měření emisí, limity kontrolovaných parametrů, hodnocení zjištěných skutečností a výsledků měření, protokol o měření emisí,	1
3.	Praktická ukázka měření emisí, předepsaný postup pro různé druhy a provedení motoru, bezpečnosti práce na pracovišti	1
4.	Vedení evidence o provedených měřeních a ochranných nálepek, informační systém a systém řízení jakosti	1
5.	Konstrukce a vlastnosti přístrojů pro měření emisí, jejich obsluha a údržba, zásady metrologického zajištění	1
6.	Konstrukce motorů z hlediska tvorby, řízení a snižování emisí	1
7.	Opakování hlavních zásad měření emisí	1
8.	Závěrečná zkouška	1
Celkem		8

b) Prohlubovací kurz

Prohlubovací kurz pro mechaniky je jednodenní, provádí se samostatně pro měření emisí vozidel poháněných vznětovými motory a pro měření emisí vozidel poháněných zážehovými motory včetně vozidel s motory poháněných plynem kapalným například LPG, LNG, H_2 nebo stlačeným plynem například CNG, H_2, popřípadě jejich kombinace. Prohlubovací kurz trvá nejméně 8 hodin.

Učební osnova prohlubovacího kurzu pro mechaniky stanic měření emisí

		Počet hodin
1.	Změny v homologačních předpisech, v mezinárodních a národních právních předpisech upravující měření emisí vozidel v provozu, v měření emisí ve stanicích měření emisí a jejich technické vybavení	0,5
2.	Změny v metodických postupech měření emisí, limitů kontrolovaných parametrů, hodnocení zjištěných skutečností a výsledků měření, změny v protokolu o měření emisí	0,5
3.	Praktická ukázka změn měření emisí, předepsaného postupu pro různé druhy a provedení motoru, bezpečnost práce na pracovišti	1
4.	Změny ve vedení evidence o provedených měřeních, v informačním systému a systému řízení jakosti	0,5
5.	Změny v konstrukci a vlastnostech přístrojů pro měření emisí, jejich obsluha a údržba, zásady metrologického zajištění	0,5
6.	Změny v konstrukce motorů z hlediska tvorby, řízení a snižování emisí	1
7.	Nesprávné postupy měření emisí zjištěné při kontrolách	1
8.	Opakování hlavních zásad měření emisí	2
9.	Závěrečná zkouška	1
Celkem		8“.

58. Příloha č. 17 zní:

„Příloha č. 17 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Postup při závěrečné zkoušce a přezkoušení odborné způsobilosti k měření emisí ve stanici měření emisí
(K § 71 odst. 3 zákona)

a) Zkouška v základním kurzu

(1) Na závěr základního kurzu pro mechaniky prokazují jeho účastníci odbornou způsobilost závěrečnou zkouškou z teoretických znalostí před zkušební komisí jmenovanou ministerstvem. Odbornou způsobilostí se rozumí soubor odborných znalostí a dovedností vztahujících se k měření emisí, kontrole, seřízení a hodnocení technického stavu motoru a jeho příslušenství, metrologického zabezpečení a vedení agendy ve stanici měření emisí, jakož i schopnost jejich uplatnění při měření emisí.

(2) Odborná způsobilost se prokazuje vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce nebo výučním listem a dokladem o praxi z daného oboru, případně osvědčením o absolvování

specializované výuky k problematice emisí vozidel, a závěrečnou zkouškou z předmětů stanovených v učební osnově základního kurzu pro mechaniky.

(3) Obsahem závěrečné zkoušky z teoretické přípravy je formou písemného testu prokázat odbornou způsobilost mechanika k měření emisí. Otázky písemného testu schvaluje ministerstvo.

(4) Hodnocení písemného testu se provádí bodovým ohodnocením zkušebních otázek. Hodnocení zkoušky provádí zkušební komise podle této stupnice:

a) prospěl, jestliže účastník základního kurzu dosáhl u zkoušky nejméně 90 % dosažitelného bodového ohodnocení,
b) neprospěl, jestliže účastník základního kurzu dosáhl u zkoušky méně než 90 % dosažitelného bodového ohodnocení.

(5) O průběhu závěrečné zkoušky vyhotoví zkušební komise zkušební protokol podepsaný členy komise, jehož součástí je seznam účastníků základního kurzu, jimi odevzdané písemné testy, včetně jejich bodového ohodnocení a celkové hodnocení.

(6) Absolvent základního kurzu, který při závěrečné zkoušce neprospěl, může si své znalosti individuálně doplnit a požádat o opakování písemného testu v rozsahu závěrečné zkoušky základního kurzu. Tuto žádost může podat nejdříve 1 měsíc a nejpozději do 6 měsíce po ukončení základního kurzu. Další opakování závěrečné zkoušky není možné bez nového absolvování základního kurzu.

(7) Absolventu základního kurzu, který při závěrečné zkoušce prospěl, vydá ministerstvo profesní osvědčení odborné způsobilosti mechanika k provádění měření emisí podle provedení uvedeného v příloze č. 18 k této vyhlášce.

b) Přezkoušení v prohlubovacím kurzu

(1) Absolvent základního kurzu, který je držitelem profesního osvědčení mechanika měření emisí, je povinen se v zákonem stanovené lhůtě podrobit prohlubovacímu kurzu, který je ukončen ověřením odborné způsobilosti mechanika měření emisí. K prohlubovacímu kurzu a k závěrečnému přezkoušení prohlubovacího kurzu bude připuštěn mechanik, který se prokáže osvědčením mechanika měření emisí v souladu s ustanovením § 71 zákona.

(2) Obsahem závěrečného přezkoušení prohlubovacího kurzu je formou písemného testu prokázat odbornou způsobilost mechanika k provádění měření emisí. Otázky písemného testu schvaluje ministerstvo.

(3) Hodnocení písemného testu se provádí bodovým ohodnocením jednotlivých předmětů podle zkušebních otázek. Hodnocení přezkoušení provádí zkušební komise podle této stupnice:
a) prospěl, jestliže účastník prohlubovacího kurzu dosáhl u písemné zkoušky nejméně 90 % dosažitelného bodového ohodnocení,
b) neprospěl, jestliže účastník prohlubovacího kurzu dosáhl u písemné zkoušky méně než 90 % dosažitelného bodového ohodnocení.

(4) O průběhu závěrečného přezkoušení vyhotoví zkušební komise zkušební protokol podepsaný členy komise, jehož součástí je seznam účastníků prohlubovacího kurzu, jimi odevzdané písemné testy, včetně jejich bodového ohodnocení a celkové hodnocení.

(5) Absolvent prohlubovacího kurzu, který při závěrečném přezkoušení neprospěl, může si své znalosti individuálně doplnit a požádat o opakování komisionálního přezkoušení v rozsahu závěrečného přezkoušení prohlubovacího kurzu. Tuto žádost může podat nejpozději do jednoho měsíce bez ztráty odborné způsobilosti mechanika k provádění měření emisí. Mechanik ztratí odbornou způsobilost k provádění měření emisí ve lhůtě jednoho měsíce po absolvování zkoušky s výsledkem neprospěl.

(6) Další opakování přezkoušení prokazující odbornou způsobilost mechanika k provádění měření emisí není možné bez nového absolvování základního kurzu.

(7) Předseda zkušební komise, která vykonávala přezkoušení odborné způsobilosti mechanika k provádění měření emisí, vyznačí na základě výsledku vykonaného přezkoušení do profesního osvědčení mechanika měření emisí jeho platnost.

(8) U prohlubovacího kurzu v případě, že přezkoušení bylo vykonáno s výsledkem prospěl, profesní osvědčení mechanika bude vydáno na dobu dle ustanovení § 71 zákona.

(9) U prohlubovacího kurzu v případě, že přezkoušení bylo vykonáno s výsledkem neprospěl, profesní osvědčení mechanika bude vydáno na jeden měsíc.

(10) U prohlubovacího kurzu v případě, že opakované přezkoušení bylo vykonáno s výsledkem neprospěl, profesní osvědčení mechanika pozbude platnosti dnem jejího vykonání. Tato skutečnost se poznamená do profesního osvědčení mechanika a do evidence ministerstva.

c) Podrobnější popis postupu a způsobu provádění zkoušky a přezkoušení prokazující odbornou způsobilost mechanika měření emisí stanoví ministerstvo podle § 88 odst. 2 zákona ve Věstníku dopravy.“.

59. Příloha č. 18 zní:

„Příloha č. 18 k vyhlášce č. 302/2001 Sb.

Vzor profesního osvědčení mechanika měření emisí

MINISTERSTVO DOPRAVY

OSVĚDČENÍ

O ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K MĚŘENÍ EMISÍ VOZIDEL SE ZÁŽEHOVÝM MOTOREM

Pan/Paní: narozen:

absolvoval v době od do základní kurz pro mechaniky stanic měření emisí v České republice a vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku před zkušební komisí jmenovanou Ministerstvem dopravy a je odborně způsobilý k měření emisí vozidel se zážehovým motorem ve stanici měření emisí na území České republiky.

Číslo zkušebního protokolu:

Toto osvědčení je platné do:
(prodloužení platnosti viz druhá strana tohoto osvědčení)

V Praze dne:

Místo pro vylepení kolkové známky

Předseda zkušební komise

(razítko, podpis)

Číslo osvědčení: **BNA0000**

MINISTERSTVO DOPRAVY

OSVĚDČENÍ

O ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K MĚŘENÍ EMISÍ VOZIDEL SE VZNĚTOVÝM MOTOREM

Pan/Paní: narozen:

absolvoval v době od do základní kurz pro mechaniky stanic měření emisí v České republice a vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku před zkušební komisí jmenovanou Ministerstvem dopravy a je odborně způsobilý k měření emisí vozidel se vznětovým motorem ve stanici měření emisí na území České republiky.

Číslo zkušebního protokolu:

Toto osvědčení je platné do:
(prodloužení platnosti viz druhá strana tohoto osvědčení)

V Praze dne:

Místo pro vylepení kolkové známky

Předseda zkušební komise

(razítko, podpis)

Číslo osvědčení: **BNA0000**

MINISTERSTVO DOPRAVY

OSVĚDČENÍ

O ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K MĚŘENÍ EMISÍ VOZIDEL SE ZÁŽEHOVÝM MOTOREM NA POHON PLYNNÝM PALIVEM

Pan/Paní: narozen:

absolvoval v době od do základní kurz pro mechaniky stanic měření emisí v České republice a vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku před zkušební komisí jmenovanou Ministerstvem dopravy a je odborně způsobilý k měření emisí vozidel se zážehovým motorem na pohon plynným palivem ve stanici měření emisí na území České republiky.

Číslo zkušebního protokolu:

Toto osvědčení je platné do:
(prodloužení platnosti viz druhá strana tohoto osvědčení)

V Praze dne:

Místo pro vylepení kolkové známky

Předseda zkušební komise

(razítko, podpis)

Číslo osvědčení: **GAS0000**

Zadní strana je shodná se vzorem zadní strany profesního osvědčení zobrazeného v příloze č. 14 k této vyhlášce.“.

60. V příloze č. 19 body 2.1 a 2.2 znějí:

„2.1 Kontrolní linka STK pro osobní automobily (LOA)

a) čtyři kontrolní stání
pracnost TPr OA 35 min. tLOA4 = 0,59 h
počet kontrolních techniků na lince p = 4
ztráta počtu TPr (zahájení a ukončení práce) z = 2
teoretická kapacita kontrolní linky (počet TPr/rok)

KLOA4 = (p . h / tLOA4 - z) . d = (4 . 8 / 0,59 - 2) . 203 = 10 604 = ~ 10 600 TPr/rok

b) tři kontrolní stání
pracnost TPr OA 34 min.: tLOA3 = 0,57 h
počet kontrolních techniků na lince: p = 3
ztráta počtu TPr: z = 1
teoretická kapacita kontrolní linky:
KLOA3 = (p . h / tLOA3 - z) . d = (3 . 8 / 0,57 - 1) . 203 = 8.340 = ~ 8.300 TPr/rok

2.2 Kontrolní linka STK pro užitkové automobily (LUA)
pracnost TPr UA je 86 min. (dva pracovníci po 40 min.): tLUA = 1,44 h
počet kontrolních techniků na lince: p = 4
ztráta počtu TPr: z = 1
teoretická kapacita kontrolní linky
KLUA = (p . h / tLUA - z) . d = (4 . 8 /1,44 - 1) . 203 = 4.308 = ~ 4.300 TPr/rok“.

61. V příloze č. 19 bod 3 zní:

3. Výpočet teoretické kapacity provozovny STK
Kapacita STK je dána součtem kapacit jednotlivých kontrolních linek pro stejný druh vozidel. ∑ KL TPr/rok.“.

62. V příloze č. 19 se doplňují body 4 a 5, které znějí:

„**4. Výpočet provozní kapacity provozovny STK**
Provozní kapacita STK se určí výpočtem kapacity provozovny STK dle skutečného efektivního denního pracovního času h_s, který se spočítá ze skutečné týdenní provozní doby vydělené 5.

Provozní kapacita STK = ∑KL . h_s / h TPr/rok

5. Skutečně využitá kapacita provozovny STK
Skutečná kapacita kontrolní linky se určí dosazením skutečného efektivního denního pracovního času (h), případně počtu produktivních dnů v roce (d), a počtu kontrolních techniků na kontrolní lince (p) do příslušného vzorce uvedeného v bodech 2.1 nebo 2.2

5.1 Skutečně využitá kapacita STK pro OA

Upravený počet OA pro STK OA se vypočte ze vzorců:

Pravidelné technické prohlídky:
Po dosazení hodnot koeficientů dle pracnosti:
SOAp = M1 + N1 + 0,5 . (O1 + O2) + 0,5 . L

Opakované technické prohlídky:
Po dosazení hodnot koeficientů:
SOAo = [M1 + N1 + 0,5 . (O1 + O2) + 0,5 . L] . 0.33

Evidenční kontroly
Po dosazení hodnot koeficientů:
SOAe = [M1 + N1 + 0,5 . (O1 + O2) + 0,5 . L] . 0.1

Skutečně využitá kapacita STK pro OA
SOA = SOAp + SOAo + SOAe (Technických prohlídek OA za rok)

5.2 Skutečně využitá kapacita STK pro UA

Upravený počet UA pro STK UA se vypočte ze vzorců:

Pravidelné prohlídky UA
Po dosazení hodnot koeficientů dle pracnosti:
SAUp = M2 + M3 + N2 + N3 + 0.5 . (O3 + O4)

Opakované prohlídky UA
Po dosazení hodnoty koeficientu:
SAUo = [M2 + M3 + N2 + N3 + 0.5 . (O3 + O4)] . 0.33

Evidenční kontroly UA
SAUe = [M2 + M3 + N2 + N3 + 0.5 . (O3 + O4)] . 0.07

Skutečně využitá kapacita STK pro UA
SAU = SAUp + SAUo + SAUe (Technických prohlídek UA za rok)“.

62. V příloze č. 20 bodech 1, 2, 4 písm. a) až c) a 5 se text „– osvědčení o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno,“ zrušuje.

63. V příloze č. 20 bodu 2 se text „– protokol o předchozí technické prohlídce, na jejímž základě je prováděna opakovaná technická prohlídka.“ zrušuje.

Čl. II

Přechodná ustanovení

(1) Namísto ochranné nálepky podle § 5 vyhlášky č. 302/2001 Sb., ve znění účinném po dni nabytí účinnosti této vyhlášky, lze opatřit protokol o měření emisí kontrolní nálepkou podle § 5 vyhlášky č. 302/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, a to do vyčerpání zásob kontrolních nálepek, nejdéle však do 30. června 2015.

(2) Knihu evidence osvědčení o měření emisí a kontrolních nálepek stanice měření emisí uchovává podle § 6 odst. 5 vyhlášky č. 302/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky.

(3) Údaje dokumentující přítomnost vozidla na stanici technické kontroly podle § 14a odst. 1 vyhlášky č. 302/2001 Sb., ve znění účinném po dni nabytí účinnosti této vyhlášky, musí provozovatelé stanic technické kontroly začít vkládat do CIS STK nejpozději do 31. prosince 2015.

(4) Údaje o zahájení a provedení technické prohlídky automatickým vložením do CIS STK pomocí čárových kódů podle § 14a odst. 2 vyhlášky č. 302/ /2001 Sb., ve znění účinném po dni nabytí účinnosti této vyhlášky, musí provozovatel stanice technické kontroly zabezpečit od 1. ledna 2016.

(5) Protokoly o měření emisí vozidla podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 302/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, vydává stanice měření emisí, a to do vyčerpání zásob těchto protokolů, nejdéle však do 31. prosince 2015.

(6) Stanice měření emisí, která provádí měření emisí vozidel s motorem s řízeným systémem a která není vybavena softwarem pro vydávání protokolů podle § 3 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 302/2001 Sb., ve znění účinném po dni nabytí účinnosti této vyhlášky, vydá protokoly o měření emisí podle právní úpravy účinné přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky s přílohou obsahující výpis readiness kódů a paměti závad řídicí jednotky nejpozději do 30. června 2016.

(7) Namísto záznamníků závad a protokolů o technické prohlídce podle přílohy č. 10 vyhlášky č. 302/2001 Sb., ve znění účinném po dni nabytí účinnosti této vyhlášky, využívají provozovatelé stanic technických kontrol záznamníky závad a protokoly o technické prohlídce podle přílohy č. 10 vyhlášky č. 302/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, a to do doby úpravy CIS STK, nejdéle však do 31. prosince 2015.

Čl. III

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015, s výjimkou bodů 5, 13, 14, 15, 18 a 60, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2016.

Ministr:

Ing. **Ťok** v. r.

14
8591449135016
ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2014 činí 6 000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc**: Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14; **Otrokovice**: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice**: ABONO s. r. o., Sportovců 1121, LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň**: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3**: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, K Červenému dvoru 24; **Praha 4**: Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 6**: PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9**: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov**: Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.